

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

HANDELINGEN

26-27-28-29-30

VERGADERINGEN VAN FEBRUARI 1994

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

BEGROTING

DECREET INFRASTRUCTUUR PERSOONSgebonden AANGELEGENHEDEN

DECREET WETENSCHAPPELIJKE DIENSTVERLENING UNIVERSITEITEN

EVALUATIE ARGO

GEMENGD ONDERWIJS

INTERPELLATIES
LIEFKENSHOEKTUNNEL

MOTIE OVER EEN BELANGENCONFLICT

NON-DISCRIMINATIEPACT IN HET ONDERWIJS

SAMENWERKINGSakkoord oprichting raadgevend comite bio-ethiek

SPELLING

STEMRECHT EUROPESE VERKIEZINGEN

VERZOENING TUSSEN ALLE BURGERS

VLAAMS NOODFONDS

Inhoud

Nr. 26 Dinsdag 8 februari 1994

Berichten van verhindering, blz. 1119

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1119

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1119

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1119
Intrekking, blz. 1120

Verslagen

Indiening, blz. 1120

Ministerieel besluit

Indiening en verwijzing, blz. 1120

Resolutie van de Raad van Europa

Indiening, blz. 1120

Aanbevelingen van de Raad van Europa

Indiening, blz. 1120

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1121

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1121

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 1121

Samenstelling van commissies

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 1121

Rechtzetting

blz. 1121

Interpellaties (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de besluitvorming betreffende de spellingswijziging, blz. 1121

Sprekers : de heren L. Hancké, J. Demeulenaere, M. Maertens, G. Annemans, H. Suykerbuyk, minister H. Weckx

Interpellatie van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het non-discriminatiepact, blz. 1128

Sprekers : de heren F. Van den Eynde, A. Denys, P. Hostekint, J. Eeman, minister L. Van den Bossche
Met redenen omklede motie, blz. 1134

Interpellatie van de heer L. Martens tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de recente beslissing van de Vlaamse regering om alle ASO-scholen verplicht toegankelijk te maken voor jongens en meisjes, blz. 1134

Sprekers : de heren L. Martens, A.

Denys, F. Van den Eynde, G. Annemans, I. Verleyen, J. Tavernier, L. Appeltans, minister L. Van den Bossche

Met redenen omklede motie, blz. 1143

Regeling van de werkzaamheden

blz. 1143

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 1145

Nr. 27 Woensdag 9 februari 1994 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1151

Samenstelling van commissies

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 1151

Ontwerp van decreet betreffende de wetenschappelijke dienstverlening door de universiteiten en betreffende de relaties van de universiteiten met andere rechtspersonen

– 447 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1151

Spreker : de heer P. Hostekint, verslaggever

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1152

Sprekers : mevrouw A. Leysen en minister L. Van den Bossche

Ontwerp van decreet inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden

– 448 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1156

Sprekers : de heer B. Vandendriesche verslaggever, de heren M. Maertens, J. Vandeurzen, mevrouw L. Maximus, minister W. Demeester-De Meyer

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1162

Regeling van de werkzaamheden

blz. 1167

Nr. 28 Woensdag 9 februari 1994 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1169

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van mevrouw T. Merckx-Van Goye tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Finan-

ciën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de beslissing van de raad van bestuur van Kind en Gezin om ruim 800 consultatiebureaus te sluiten, blz. 1169

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over mogelijke politieke benoemingen in de Vlaamse Milieuholding, blz. 1171

Actuele vraag van de heer W. Verreycken tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Waalse opmerkingen op de Vlaamse pers, blz. 1171

Actuele vraag van de heer L. Pierco tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over vrijstelling van Ecotaks op bepaalde bestrijdingsmiddelen voor niet-landbouwkundig gebruik, blz. 1172

Actuele vraag van de heer L. Barbé tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het probleem van de huisvuilverwijdering in Vlaams-Brabant na de gasontsnapping op het stort in Pellenberg, blz. 1173

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de toenemende rol van Tractebel in het Vlaams Afvalbeleid, blz. 1173

Actuele vraag van de heer M. Van der Poorten tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het beroep van de federale regering tegen het decreet houdende het administratief toezicht op de gemeenten, blz. 1174

Actuele vraag van de heer F. Dewinter tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het uitblijven van Vlaams initiatief inzake veiligheidscontracten met middelgrote steden, blz. 1175

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de financiering van het Vlaams Noodfonds, blz. 1176

Actuele vraag van de heer E. Van Varenbergh tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het administra-

tief toezicht in de faciliteitengemeenten in Vlaams-Brabant, blz. 1178

Actuele vraag van mevrouw S. Creyf tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de onaanvaardbare verkrotting van de huisvesting van diverse Brusselse gemeenschapscentra, blz. 1178

Actuele vraag van de heer G. Vermassen tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de problemen voor de sociale werkplaatsen en leerwerkplaatsen door het uitblijven van de ESF-subsidie, blz. 1179

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verklaringen van de minister-president naar aanleiding van de oproep van de Koning tot verzoening tussen alle burgers, blz. 1179

Sprekers : de heren F. Dewinter, H. Schiltz, H. Suykerbuyk, A. Denys, F. Van den Eynde, J. Geysels, L. Hancké, minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede moties, blz. 1185

Actuele interpellatie van mevrouw A. Leysen tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over een evaluatie van de uitvoering van het ARGO-decreet en het ARGO-akkoord, blz. 1185

Sprekers : mevrouw A. Leysen, de heren A. Denys, L. Appeltans, R. Swinnen, E. Van Rompuy, minister L. Van den Bossche

Ontwerp van decreet betreffende de wetenschappelijke dienstverlening door de universiteiten en betreffende de relaties van de universiteiten met andere rechts-personen

— 447 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 3
Aangehouden stemming, blz. 1190
Hoofdelijke stemming, blz. 1190

Ontwerp van decreet inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden

— 448 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 1191

Met redenen omklede motie van mevrouw M. Aelvoet tot besluit van de op 25 januari 1994 door mevrouw M. Aelvoet in commissie gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over een mogelijke wijziging van het gewestplan Leuven voor het terrein Termunckveld

— 458 (1993-1994) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1192

Sprekers : mevrouw M. Aelvoet, de

heren L. Pierco, E. Van Rompuy en J. Eeman

Met redenen omklede motie van de heer H. Van Dienderen c.s. tot besluit van de op 26 januari 1994 door de heer H. Van Dienderen in commissie gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de Europese houding tegenover de Amerikaanse film

— 462 (1993-1994) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1194

Met redenen omklede motie van de heren P. Van Grembergen en R. Van Hooland c.s. tot besluit van de op 25 januari 1994 door de heer R. Van Hooland in commissie gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het Structuurplan Vlaanderen

— 463 (1993-1994) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1195

Met redenen omklede motie van de heer A. Denys tot besluit van de op 27 januari 1994 door de heren H. Schiltz en F. Dielens gehouden actuele interpellaties tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de beslissing van de federale regering tot privatisering van de Nationale Investeringsmaatschappij en over de privatisering van de NIM en de gevolgen voor de energiesector

— 468 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1196

Sprekers : de heren F. Wvmeersch en J. Caubergs

Met redenen omklede motie van de heer P. Van Grembergen tot besluit van de op 27 januari 1994 door de heren H. Schiltz en F. Dielens gehouden actuele interpellaties tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de beslissing van de federale regering tot privatisering van de Nationale Investeringsmaatschappij en over de privatisering van de NIM en de gevolgen voor de energiesector

— 469 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1198

Sprekers : de heren S. De Clerck, F. Dielens, J. Geysels, A. Denys en F. Dewinter

Met redenen omklede motie van de heer B. Vandendriessche c.s. tot besluit van de op 27 januari 1994 door de heren P. Van Grembergen en J. Van Houthem gehouden interpellaties tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid,

Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de politieke besluiten en de concrete maatregelen naar aanleiding van het verslag Jadot van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering en over het uitblijven van het wegwerken van de niet-objectief verklaarbare transfers van Vlaanderen naar Wallonië in de sociale zekerheid

— 470 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1201

Sprekers : de heren J. Van Houthem, A. Denys en minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede motie van de heer J. Van Houthem tot besluit van de op 27 januari 1994 door de heren P. Van Grembergen en J. Van Houthem gehouden interpellaties tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de politieke besluiten en de concrete maatregelen naar aanleiding van het verslag Jadot van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering en over het uitblijven van het wegwerken van de niet-objectief verklaarbare transfers van Vlaanderen naar Wallonië in de sociale zekerheid

— 471 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1203

Motie van aanbeveling van de heren M. Didden, J. Sleenckx, J. Ulburghs en H. Lauwers tot besluit van het op 26 januari 1994 gehouden debat over de Beleidsbrief Migrantenbeleid van de Vlaamse Gemeenschap, een beleid van gelijke kansen

— 368 (1992-1993) – Nr. 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1204

Sprekers : de heren F. Dewinter, H. Lauwers, J. Sleenckx, M. Didden, E. Beysen, F. Wymeersch en minister W. Demeester-De Meyer

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1207

Nr. 29 Woensdag 23 februari 1994

Berichten van verhindering, blz. 1209

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1209

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1209

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1209

Beleidsbrief

Indiening en verwijzing, blz. 1210

Motie betreffende een belangenconflict

Indiening, blz. 1210

Advies van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 1210

Verslagen

Indiening, blz. 1210

Besluit van de Vlaamse regering

Indiening, blz. 1210

Standpunt van de Sociaal-economische Raad van Vlaanderen

Indiening en verwijzing, blz. 1211

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1211

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1211

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 1211

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord houdende oprichting van een Raadgevend Comité voor Bio-ethiek gesloten te Brussel op 15 januari 1993 tussen de Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie

— 398 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1211

Sprekers : mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heren P. Van Grembergen, J. Van Houthem, L. Dierickx, minister W. Demeester-De Meyer

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1214

Interpellaties (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer H. Van Dienderen tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over mogelijke plannen van de Vlaamse regering tegen het overstromingsgevaar

Interpellatie van de heer R. Van Hooland tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de organisatie, het beheer en de financiering van het Vlaams Noodfonds, blz. 1215

Sprekers : de heren H. Van Dienderen, R. Van Hooland, F. Vermeiren, E. Vankersbilck, F. Wymeersch, A. Denys, V. Vautmans, L. Hancké, S. Platteau, J. Ulburghs, E. Van Rompuy, minister T. Kelchtermans

Met redenen omklede moties, blz. 1232

Interpellatie van de heer E. Van Vaeren-

bergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het stemrecht van onderdanen van de Europese Unie bij de verkiezingen voor het Europees Parlement, blz. 1232

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1232

Bijlagen

Vragen om uitleg, blz. 1233

Nr. 30 Donderdag 24 februari 1994

Berichten van verhindering, blz. 1237

Samenstelling van een commissie

Wijzigingen onder de plaatsvervangende leden, blz. 1237

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1238

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer J. Vandeurzen tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de opzeg van de pas afgesloten CAO door de werkgevers in de gehandicaptenzorg, blz. 1238

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de uitspraken van de Gouverneur van de Nationale Bank, naar aanleiding van het recent Jaarverslag, blz. 1239

Actuele vraag van de heer M. Maertens tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de rioleringswerken te Koksijde als bedreiging voor de natuur, blz. 1240

Actuele vraag van de heer E. Schuermans tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de gevolgen voor de Vlaamse lokale radio's van de toelating aan een aantal Franstalige lokale radio's om vanaf 28 februari uit te zenden met een vermogen van 5.000 Watt, blz. 1241

Actuele vraag van de heer L. Pierco tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de beslissing van Bloso om de V.Z.W. Seniorensport als landelijk georganiseerd sportvereniging te erkennen, blz. 1243

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de tegenstrijdigheden tussen de federale sociale en fiscale programmawet en het eigen beleid in de Vlaamse regering met betrekking tot onder meer de arbeidsbemiddeling, blz. 1244

Actuele vraag van de heer F. Vermeiren tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en staatsvorming, over de wenselijkheid van een Vlaams initiatief, na overleg tussen de gewesten, naar aanleiding van mogelijke bevoegdheidsoverschrijding ten gevolge van een Brusselse Gewestelijke Ordonnantie inzake vaste parameters voor vergunde taxibedrijven, blz. 1244

Actuele vraag van de heer K. Pinxten tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de ongunstige reputatie van Begemann die de financiering van een belangrijk VCST-investeringsproject van 3 miljard frank in het gedrang brengt, blz. 1245

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de mogelijkheid dat de dotaties aan gemeenschappen en gewesten gekoppeld worden aan de gezondheidsindex in plaats van aan de consumptieindex, blz. 1247

Actuele vraag van de heer H. Schiltz tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de weerslag voor Vlaanderen van de recente beslissing van de federale regering inzake de privatisering van de NIM, meer bepaald wat betreft de Distrigasportefeuille, blz. 1248

Actuele vraag van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de reden waarom de missie van de Vlaamse regering naar Zuid-Afrika, die gepland was van 12 tot 20 maart aanstaande, niet doorgaat, blz. 1249

Actuele vraag van de heer G. Annemans tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de weigering van de Waalse regering om een bestelling van 278 autobussen bij het Waals-Franse EMI-Renault ongedaan te maken, blz. 1250

Actuele vraag van de heer L. Hancké tot

de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de mislukking van het als uitiem aangekondigd Vlaams-Nederlands overleg over de Scheldeverdieping van maandag 21 februari j.l. in het Antwerpse Havenhuis, blz. 1251

Actuele interpellatie (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het dreigende faillissement van de NV Liefkenshoek-tunnel, blz. 1252

Sprekers : de heren E. Beysen, J. De Mol, mevrouw M. Dillen, de heren H. Van Dienderen, V. Vautmans, minister T. Kelchtermans

Ontwerp van decreet houdende aanvullende bepalingen met betrekking tot de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993 en 1994

— 492 (1993-1994) - Nr. 1

Algemene bespreking, blz. 1257

Spreker : de heer J. Taylor, verslaggever

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1257

Motie voorgesteld door de heer P. Van Grembergen c.s. betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het voorstel van decreet "relatif à l'enseignement des langues autres que le français dan l'enseignement fondamental" ingediend bij de Conseil de la Communauté française

— 490 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 4

Bespreking, blz. 1258

Sprekers : de heer H. Suykerbuyk, verslaggever, de heren L. Dierickx, L. Van Nieuwenhuysen, E. Van Rompuy, A. Denys, P. Van Grembergen

Mededeling van de voorzitter

blz. 1260

Vervolg ten laste van een lid van de Raad

— 497 (1993-1994) - Nr. 1

Bespreking en stemming, blz. 1260

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord houdende oprichting van een Raadgevend Comité voor Bio-ethiek gesloten te Brussel op 15 januari 1993 tussen de Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie

— 398 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1261

Sprekers : de heren M. Maertens en J. Van Hauthem

Ontwerp van decreet houdende aanvul-

lende bepalingen met betrekking tot de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993 en 1994

— 492 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1263

Spreker : mevrouw A. De Maght-Aelbrecht

Motie voorgesteld door de heer P. Van Grembergen c.s. betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het voorstel van decreet "relatif à l'enseignement des langues autres que le français dan l'enseignement fondamental" ingediend bij de Conseil de la Communauté française

— 490 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming, blz. 1264

Met redenen omklede motie van de heren F. Van den Eynde en G. Annemans tot besluit van de op 8 februari 1994 door de heer L. Martens gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de recente beslissing van de Vlaamse regering om alle ASO-scholen verplicht toegankelijk te maken voor jongens en meisjes

— 482 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1265

Sprekers : de heren R. Deswaene, L. Martens, F. Van den Eynde, J. Tavernier, minister L. Van den Bossche

Met redenen omklede motie van de heren F. Van den Eynde en G. Annemans tot besluit van de op 8 februari 1994 door de heer F. Van den Eynde gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het non-discriminatiepact

— 483 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1268

Met redenen omklede motie van de heren F. Van den Eynde en R. Bosman tot besluit van de op 8 februari 1994 door de heer F. Van den Eynde in commissie gehouden interpellatie tot de mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het kraken van het beschermd monument Hotel Van Goethem te Gent

— 484 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1269

Sprekers : de heer F. Van den Eynde, mevrouw V. Dua, de heren E. Van Rompuy, A. Denys

Met redenen omklede motie van de heer P. Van Grembergen c.s. tot besluit van de op 9 februari 1994 door de heer F. Dewinter gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verklaringen van de minister-president naar aanleiding van

de oproep van de Koning tot verzoening tussen alle burgers

— 488 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1272

Met redenen omklede motie van de heer F. Dewinter c.s. tot besluit van de op 9 februari 1994 door de heer F. Dewinter gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verklaringen van de minister-president naar aanleiding van de oproep van de Koning tot verzoening tussen alle burgers

— 489 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1273

Interpellatie (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het stemrecht van onderdanen van de Europese Unie bij de verkiezingen voor het Europees Parlement, blz. 1274

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, J. Ulburghs, F. Wymeersch, H. Suykerbuyk, J. Van Hauthem, F. Dielens, G. Annemans, minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede moties, blz. 1281

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1282

VOORZITTER : de heer E. Balde- wijns

– *De notulen van de jongste verga-
dering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend
om 14.34 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de
vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDE- RING

G. Cardoen, R. Vanlerberghe, L.
Vanvelthoven : gezondheidsrede-
nen ;

W. Claes, M. Colla, F. Dewinter,
A. Kempinaire : buitenslands ;

M. Bartholomeeussen, P. Berben,
H. Candries, M. Cordeel, J. De
Mol, J. Gabriels, A. Gijsbrechts-
Horckmans, L. Goutry, L. Hancké,
M. Maertens, L. Nelis-Van Liede-
kerke, M. Olivier, B. Vandendries-
sche, E. Van Vaerenbergh, G. Ver-
massen, R. Wierinckx : ambtsver-
plichtingen ;

M. Dillen, R. Van Walleghem : fa-
milieverplichtingen.

ONTWERPEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende ontwer-
pen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet tot wijzi-
ging van het decreet van 2 juli
1981 betreffende het beheer van
afvalstoffen
– 485 (1993-1994) – Nr. 1.
Verwezen naar de commissie
voor Leefmilieu en Natuurbe-
houd.
- Ontwerp van decreet tot regeling
van de overdracht van roerende
en onroerende goederen van de
Vlaamse Gemeenschap aan de
Vlaamse Gemeenschapscommissie
– 491 (1993-1994) – Nr. 1.
Verwezen naar de commissie
voor Cultuur.
- Ontwerp van decreet houdende
aanvullende bepalingen met be-
trekking tot de algemene uitga-
venbegroting van de Vlaamse
Gemeenschap voor het begro-
tingsjaar 1993 en 1994
– 492 (1993-1994) – Nr. 1.
Verwezen naar de commissie
voor Financiën en Begroting.

VOORSTELLEN VAN DE- CREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voor-
stellen van decreet werden inge-
diend :

- Voorstel van decreet van de he-
ren P. Hostekint en G. Swennen
houdende wijziging van het de-
creet van 30 november 1988 tot
instelling van het politiek verlof
voor de personeelsleden van de
openbare instellingen en publiek-
rechtelijke verenigingen die van
het Vlaamse Gewest afhangen
– 481 (1993-1994) – Nr. 1.
Verwezen naar de commissie
voor Binnenlandse Aangelegen-
heden en Ambtenarenzaken.
- Voorstel van decreet van de heer
H. Brouns c.s. houdende wijzi-
ging van de wet van 26 maart
1971 op de bescherming van de
oppervlaktewateren tegen ver-
ontreiniging
– 487 (1993-1994) – Nr. 1.
Verwezen naar de commissie
voor Leefmilieu en Natuurbe-
houd.

VOORSTELLEN VAN RESO- LUTIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende

voorzitter

voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heer P. Van Grembergen C.S. betreffende maatregelen die kunnen bijdragen tot de verzoening tussen alle Vlamingen
- 480 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.
- Voorstel van resolutie van de heer F. Dewinter betreffende de invoering van een taks op andersstalige reclame in Vlaanderen
- 486 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

BELEIDSBRIEF

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende beleidsbrief werd ingediend :

- Beleidsbrief Leefbaar wonen in Vlaanderen, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
- 479 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting.

MOTIE BETREFFENDE EEN BELANGENCONFLICT

Indiening

De voorzitter : De volgende motie betreffende een belangenconflict werd ingediend :

- Motie van de heer P. Van Grem-

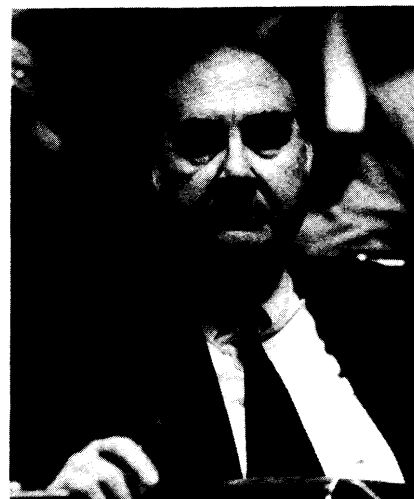
bergen C.S. betreffende een belangenconflict
- 490 (1993-1994) - Nr. 1.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende advies van de Raad van State werd ingediend :

- Advies van de Raad van State over het voorstel van decreet van de heer J. Vande Lanotte C.S. houdende reglementering van de kamerverhuring
- 332 (1992-1993) - Nr. 2.
Verwezen naar de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting.

VLD-Senator Francis Vermeiren greep de interpellatie van VU-Senator Robert Van Hooland over het Vlaams Noodfonds aan om minister Theo Kelchtermans (CVP) te verzoeken zijn plan over dit noodfonds te herzien

gunning van de kabelradio- en kabeltelevisionetten en betreffende de bevordering van de verspreiding en de produktie van televisieprogramma's
- 157 (BZ 1992) - Nr. 3.

BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING

Indiening

De voorzitter : Het volgende besluit van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Besluit van 23 december 1993 van de Vlaamse regering tot herverdeling van de basisallocaties van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap van het begrotingsjaar 1993.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

STANDPUNT VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende standpunt van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen werd ingediend :

- Standpunt over de toekomst van het NMBS-Investeringsprogramma. Verwezen naar de commissie voor Openbare Werken en Vervoer.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering :

- Arrest nr. 13/94 van 8 februari 1994 (rolnummers 565, 575 tot 579 en 582) ;
- Arrest nr. 14/94 van 8 februari 1994 (rolnummer 570) ;
- Arrest nr. 15/94 van 8 februari 1994 (rolnummer 531).

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging, vorderingen tot schorsing en een prejudiciële vraag liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering :

- Rolnummer 637 ;

- Rolnummers 639 en 649 ;
- Rolnummers 640 en 641.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN

(Regl. art. 76)

Indiening

De voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren J. Ansoms, G. Anthuenis, L. Barbé, P. Breyne, H. Candries, M. Capoen, J. Caudron, W. Cortois, H. Coveliers, A. De Boeck, J. De Bremaeker, E. De Groot, A. Denys, J. De Roo, M. Didden, J. Gabriels, L. Goutry, P. Hostekint, M. Maertens, mevrouw L. Maximus, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, de heren M. Olivier, W. Seeuws, H. Suykerbuyk, P. Tant, J. Taylor, J. Timmermans, J. Valkeniers, B. Vandendriessche, F. Van den Eynde, J. Vandeurzen, H. Van Dienderen, J. Van Eetvelt, P. Van Grembergen, R. Van Hooland, L. Van Nieuwenhuysen, K. Van Overmeire, E. Van Vaerenbergh, F. Vergote, A. Verlinden, G. Vermassen, F. Vermeiren, W. Verreycken, mevrouw M. Vogels.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord houdende oprichting van een Raadgevend Comité voor Bio-ethiek gesloten te Brussel op 15 januari 1993 tussen de Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
- 398 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het

ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord houdende oprichting van een Raadgevend Comité voor Bio-ethiek gesloten te Brussel op 15 januari 1993 tussen de Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie .

De algemene bespreking is geopend.

De heer Vandendriessche, verslaggever, verwijst naar zijn verslag.

Mevrouw Merckx-Van Goey heeft het woord.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het artikel waarop dit ontwerp van decreet betrekking heeft, is niet onbelangrijk. De bio-ethiek is namelijk een zeer actueel onderwerp. Het medisch- en wetenschappelijk onderzoek biedt de mens heel wat mogelijkheden. Een brede visie, met alle eerbied voor het menselijk wezen en de integriteit van de mensheid, is dus zeker vereist.

De overdracht tussen het biologisch onderzoek en de toepassingen ervan op het levend wezen gebeuren steeds sneller. Er is dus dringend nood aan een concrete, gemeenschappelijke benadering. In die context onderschrijft onze fractie ten volle de oprichting van een Raadgevend Comité voor Bio-ethiek. Wij hopen dan ook dat dit comité zo snel mogelijk in werking zal treden. In Frankrijk heeft men vorig jaar reeds het tienjarig bestaan van het Comité Consultatif National d'Ethique pour les Sciences de la Vie et de la Santé gevierd. De ondervoorzitter van dit comité heeft ons in de verenigde commissies van Justitie en Volksgezondheid van de Kamer heel wat nuttige informatie gegeven. Wij hebben hierover een discussie gevoerd en waren in de gelegenheid om kennis te nemen van de indrukwekkende lijst van adviezen namens dit comité. Wij zijn zeker overtuigd van

Merckx-Van Goey

het belang van een dergelijk onafhankelijk, raadgevend comité.

De gevolgde procedure voor de oprichting van het Raadgevend Comité voor Bio-ethiek doet echter wel enkele vragen rijzen. Aangezien dit comité wordt opgericht via een samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen en de federale overheid, rest ons als leden van de Vlaamse Raad en ook de leden van Kamer en Senaat alleen maar de mogelijkheid, kennis te nemen van de tekst en de modaliteiten, en om onze stem uit te brengen. Hoewel het mijns inziens toch precies de bedoeling was om het debat inzake de bio-ethiek te stimuleren en te coördineren, worden wij voor een voldongen feit geplaatst. De samenstelling van het comité alsook de raadplegingen, de verslaggeving en de manier waarop zal worden vergaderd, zijn niet meer voor amendering vatbaar.

Ten derde, voor ons als wetgevers blijft het ontzettend belangrijk dat wij in de toekomst over een bijkomend instrument zullen kunnen beschikken in de vorm van adviezen die hoe dan ook meer duidelijke informatie zullen verschaffen over de ongelooflijke ontwikkeling van de wetenschap en de technieken van leven en gezondheid. Zo kunnen we de punten bepalen waarvoor een wetgevend optreden eventueel aangewezen zou kunnen zijn. Het feit dat dit comité zal worden opgericht en dat het over de nodige middelen zal beschikken om in alle onafhankelijkheid en deskundigheid te werken, impliceert dat het adviezen zal kunnen uitbrengen over de wijde waaier van taken en opdrachten die in het samenwerkingsakkoord staan. Artikel 1 van het samenwerkingsakkoord stelt dat het comité zowel een raadgevende als een informatieve taak heeft inzake de problemen die rijzen als gevolg van het onderzoek en de toepassingen van dit onderzoek op het terrein van de biologie, de geneeskunde en de gezondheidszorg. Hierbij maakt het geen verschil

of deze problemen nu betrekking hebben op de mens in het algemeen, op bepaalde groepen uit de maatschappij of op de hele maatschappij. Als men de opdracht vergelijkt met de taak van het gelijkaardige comité in Frankrijk, dan stelt men vast dat de taak in België veel ruimer is gesteld. Wij stellen verheugd vast dat alle problemen op het gebied van de biologie en de geneeskunde gerelateerd zullen kunnen worden aan de meer algemene problematiek van het eerbiedigen van de rechten van de mens enerzijds en de nieuwe technologieën anderzijds. Ook de toepassing van nieuwe technieken zal in dit comité aan bod kunnen komen. Deze technologieën stellen des te scherper problemen wanneer ze niet alleen de mens in zijn fysische integriteit raken, maar ook de menselijke soort in die zin dat het mogelijk wordt erfelijk materiaal te beïnvloeden door genetische manipulatie. Onze fractie dringt er dan ook op aan dat de opdracht die in het samenwerkingsakkoord wordt beschreven correct en zo ruim mogelijk kan worden ingevuld. Dat wij daarover zullen waken zal alleszins blijken wanneer wij bij de omschrijving van "de mens" niets wezenlijk menselijk laten uitsluiten. Het gaat even goed om de zwaar gehandicapte mens, de demente mens, de patiënt in coma als om de mens in wording, het embryo. Ook in andere landen heeft men zich reeds over juist deze thema's gebogen.

Collega's, wij evalueren dit samenwerkingsakkoord positief, hoewel de procedure anders had kunnen verlopen. Het is dan ook belangrijk dat wij dit samenwerkingsakkoord zo snel mogelijk goedkeuren in de Kamer. Wij zullen hierover binnen zeer korte tijd vergaderen in de verenigde commissies voor Justitie en Volksgezondheid.

Mevrouw de minister, ik neem aan dat wij daar nog enkele vragen en problemen naar voren zullen kunnen brengen. Zo willen wij ondermeer weten of er enige coördinatie zal ko-

men tussen de plaatselijke ethische comités in bepaalde ziekenhuizen. Men heeft op plaatselijke vlak duidelijk niet gewacht op de oprichting van dit nationaal raadgevend comité.

Hoe zullen de adviezen van dit comité zich verhouden tot de adviezen van het ethisch comité van de Orde der Geneesheren? Dat is een andere vraag.

Onze fractie zal dit ontwerp van decreet goedkeuren omdat we van oordeel zijn dat de overheid dringend over dit bijkomend instrument moet kunnen beschikken. Dank zij de oprichting van het Raadgevend Comité zal het debat over de bio-ethiek niet alleen in alle sereniteit kunnen worden verdergezet, maar zal ook het niveau van de plaatselijke comités kunnen worden overstegen, zodat eenieders aandacht wordt gewekt. De deskundigheid en de kwalificaties die van de leden van het comité worden geëist, vormen een waarborg voor een positieve ontwikkeling.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ook mijn fractie zal dit ontwerp van decreet goedkeuren. Het is positief dat de medewerking van de regio's voor dit samenwerkingsakkoord werd gevraagd; het gaat trouwens over een materie waarvoor wij bevoegd zijn.

De bio-medische en genetische technologieën kennen een onvoorziene en explosieve ontwikkeling. Het is dus verantwoord dat dit samenwerkingsakkoord zo vlug mogelijk wordt goedgekeurd en op een efficiënte manier kan worden uitgevoerd.

Het echte debat over de bio-medische en genetische technologieën en over alles wat daarmee in verband staat, moet in ons land nog worden gevoerd. Begrijpelijkerwijze is de schroom ervoor zeer groot; dit on-

Van Grembergen

derwerp kan niet met de hakbijl worden behandeld. Desalniettemin, moeten we de intellectuele, morele en wetenschappelijke moed opbrengen om dat terrein te verkennen, de verschillende benaderingen tegenover elkaar af te wegen en te beoordelen.

Door de Nationale Raad van de Orde der Geneesheren en door het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek werd reeds heel wat werk verricht. Doch er is nood aan een breder forum van deskundigen met een pluralistische en multidisciplinaire samenstelling.

De laatste tijd duiken er steeds meer bio-medische toepassingen op. Ik vermeld slechts enkele van de problemen waarmee we werden geconfronteerd. Ik denk aan de tegen de borst stuitende kloonexperimenten van Jerry Hall in de Verenigde Staten. In Engeland wilde onlangs een zwarte vrouw het embryo van een blanke baby laten inplanten om op die manier de maatschappelijke kansen van haar kind te vergroten. Dinsdag stond in de krant getiteld : 60-jarige vrouw breekt record en wordt moeder ;

Ook de wijze waarop deze problematiek wordt behandeld, is stuitend en storend. Deze voorbeelden tonen aan dat het comité niet vroeg genoeg in werking kan treden. Wij kijken dus vol verwachting uit naar het begin van haar werkzaamheden.

De bio-medische ontwikkeling boeit ons, wij zijn niet bevreesd voor de toekomst, wij zijn geen Staphorst. Ook in Vlaanderen moeten we met open ogen kijken naar wat is. De wetenschap heeft ons veel gebracht, veel innerlijke en veel uiterlijke rijkdom, maar haar ontwikkeling moet ethisch worden begeleid.

Tevens erg verontrustend in deze ontwikkeling is het gebrek aan normen en ethiek of het vervagen ervan, of, wanneer in deze moderne tijden, de moed ons zou ontbreken

bepaalde ethische normen vast te leggen.

Wij zullen hoe dan ook deelnemen aan het denkproces en eerstdaags zullen wij trouwens een wetsvoorstel indienen om bepaalde handelingen te verbieden die volgens ons tegenprekelijk ontoelaatbaar zijn. In dat verband geeft ik het volgend voorbeeld. Wetenschappelijk gezien is het momenteel mogelijk twee mensen te klonen. Wij zouden bijgevolg kunnen evolueren naar een situatie waarbij tien dezelfde mensen worden geschapen. Welnu, ethisch gezien is dat onaanvaardbaar. Een even aberrant denkpatroon doet zich voor in de Verenigde Staten, waar sommige toekomstige ouders wensen dat hun kinderen gelijken op bepaalde sportmensen of filmsterren.

Mevrouw de minister, er moet dienaangaande dringend een wetgeving tot stand komen. In de meeste van onze buurlanden werden bepaalde handelingen verboden en ontstond er reeds een begin van wetgeving, terwijl die bij ons nog steeds onbestaande is.

Mevrouw de minister, wij beschouwen de oprichting van een Raadgevend Comité voor Bio-ethiek als positief. Wij betreuren echter dat de volksvertegenwoordiging en de parlementaire assemblees hierbij niet betrokken zijn. Zou het niet beter zijn een vorm van institutionele betrokkenheid tot stand te brengen tussen diegenen die wetgevend werk verrichten en diegenen die deelnemen aan het denkproces ? Volgens dit samenwerkingsakkoord is het zelfs zo dat het comité kan weigeren advies te verstrekken aan de Vlaamse Raad, de Kamer van Volksvertegenwoordigers of een parlementaire vergadering. Welnu, dat gaat volgens ons niet op. Indien wij informatie vragen om het geheel van het proces te kunnen invullen, dan moet die worden verstrekt. Het comité moet ons voorlichten. Zij kunnen er niet, zonder meer van uitgaan ons dwaze of domme wetten te laten op-

stellen die nadien door hen zullen worden beoordeeld. Indien wij tijdens het voorbereidend om advies vragen, dan moet ons dat worden verstrekt.

Mevrouw de minister, tot slot nog dit. In het ontwerp van decreet van 15 januari 1993 spreekt men nog van de staat. Welnu, de Vlaamse Gemeenschap is de staat en het Vlaamse Gewest is ook de staat. Eigenlijk moest er staan "de federale staat". Hieraan zal in het vervolg dus eveneens aandacht moeten worden geschonken. Het document kan echter niet worden gewijzigd, aangezien op dit ogenblik eigenlijk hetzelfde wordt voorgelegd in de andere wetgevende assemblees.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, wij zullen dit ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord houdende oprichting van een Raadgevend Comité voor Bio-ethiek niet goedkeuren.

Mevrouw de minister, u mag dit echter niet verkeerd interpreteren : het feit dat wij dit ontwerp van decreet niet zullen goedkeuren betekent niet dat wij principieel gekant zijn tegen de oprichting van een dergelijk comité.

De heer Van Grembergen heeft een aantal voorbeelden aangehaald waaruit blijkt dat een debat noodzakelijk is. Ik zal niet ingaan op de inhoud, maar ik wens toch een persoonlijke bedenking te maken. Het is jammer dat er wetgevend werk nodig is voor het vastleggen van een aantal regels. Het is spijtig dat de betrokkenen niet spontaan een aantal morele codes respecteren.

In principe hebben wij er niets op tegen dat een Raadgevend Comité wordt opgericht, maar wij zullen dit ontwerp van decreet niet goedkeuren. Dit heeft vooral te maken met

Van Hauthem

het feit dat het om een samenwerkingsakkoord gaat met onder meer de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschap. In het verleden werd hier reeds, niet alleen door ons, meermaals geprotesteerd tegen de inmenging van de Franse Gemeenschap in Vlaamse aangelegenheden. Ik verwijs ondermeer naar de oprichting van het Franstalig cultureel centrum in Voeren en naar het feit dat de Franse Gemeenschapscommissie in een bepaalde begroting in subsidies voorzorg voor Franstalige verenigingen in Vlaams-Brabant. De Franse Gemeenschap subsidieert nog altijd het blad Carrefour, dat op honderdduizend exemplaren wordt verspreid in de Vlaamse randgemeenten. Ik verwijs eveneens naar de interpellaties die hier werden gehouden naar aanleiding van het niet toepassen van de taalwetgeving in de Brusselse ziekenhuizen en het niet vernietigen van onwettige OCMW-benoemingen.

In de twee laatste interpellaties hebben wij geponeerd dat onder meer het toepassen van de taalwetgeving een voorafgaande voorwaarde moet zijn voor de Vlaamse regering om nog samenwerkingsakkoorden met de andere gemeenschappen te sluiten.

Wij zullen het samenwerkingsakkoord dus niet goedkeuren omdat er samenwerkingsakkoorden worden gesloten met de Franse Gemeenschap die zich nog steeds mengt in onze Vlaamse aangelegenheden en omdat de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie weigert de taalwetgeving in Brussel correct toe te passen. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, Agalev zal dit samenwerkingsakkoord wel goedkeuren.

Mevrouw de minister, wij wensen van de gelegenheid gebruik maken om te wijzen op het heel belangrijk democratisch deficit dat in het voormeld akkoord is vervat. Wij mogen nu wel het akkoord goedkeuren, dit is een stap vooruit. Er zijn andere samenwerkingsakkoorden die zelfs niet ter goedkeuring worden voorgelegd aan de rechtstreeks verkozen parlementsleden. Wij hebben evenwel geen amenderingsrecht en geen parlementaire controle op de uitvoering van dit samenwerkingsakkoord. Er is ook geen parlementaire sanctie in geval de bepalingen van het akkoord niet worden nageleefd.

Vroeger zou zo een tekst het voorwerp geweest zijn van een wetsontwerp of wetsvoorstel en dan waren er wel mogelijkheden tot amenderen en sanctioneren. De groenen hebben met geduld en overtuiging gestreden tegen dit belangrijk democratisch deficit.

Men noemde ons toen unitaristen. Op de TV, vorige zondag, toen Herman De Croo zei dat wij in de belangenconflicten machteloos staan, maakte de heer Schiltz hem dit verwijt. Wanneer men in een democratie niet beschikt over de macht, kan men enkel trachten zaken in herinnering te brengen.

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de leden van de Vlaamse Raad voor de bijdrage die zij hebben geleverd in de bespreking van dit ontwerp van decreet.

Toch wil ik nog wijzen op drie elementen.

Dit ontwerp van decreet betreft inderdaad de goedkeuring van een samenwerkingsakkoord, dat in januari van dit jaar werd afgesloten.

Het is belangrijk dat het Raadgevend Comité voor Bio-ethiek spoedig wordt opgericht. De plannen voor de oprichting ervan dateren im-

mers reeds van 1987. Ik wil nogmaals onderstrepen dat het gaat over een Raadgevend Comité waardoor de volksvertegenwoordiging over een instrument zal beschikken om een juist oordeel te kunnen vellen over het wetgevend werk dat op het vlak van de bio-ethische materie nog moet worden verricht.

Er mag niet worden gesproken van een democratisch deficit, wij hebben te maken met een Raadgevend Comité voor Bio-ethiek. Dit zal ons toelaten een juist oordeel te vellen over de vele publicaties met betrekking tot de bio-ethische materie. Onlangs nam ik deel aan een debat in Leuven, waar bleek dat de wetenschap ons kan laten inzien dat bepaalde dingen, waarvan wordt beweerd dat ze reeds concreet toepasbaar zijn, nog slechts enkel in theorie bestaan. Daarom is het goed dat wij het advies kunnen inwinnen van een Raadgevend Comité alvorens wetgevend werk te verrichten.

De voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mevrouw de minister, ik ben het volledig met u eens, maar ik heb de indruk dat u mijn opmerkingen niet hebt begrepen. Het gaat om de manier waarop dit Raadgevend Comité wordt opgericht.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Nee)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord houdende oprichting van een Raadgevend Comité voor Bio-ethiek gesloten te Brussel op 15 januari 1993 tussen de Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

Voorzitter

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

- **Aangenomen.**

Artikel 2

Het samenwerkingsakkoord houdende de oprichting van een Raadgevend Comité voor Bio-ethiek gesloten in Brussel op 15 januari 1993 tussen de Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, wordt goedgekeurd.

- **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

INTERPELLATIES (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer H. Van Dienderen tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over mogelijke plannen van de Vlaamse regering tegen het overstromingsgevaar

Interpellatie van de heer R. Van Hooland tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de organisatie, het beheer en de financiering van het Vlaams Noodfonds

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heer Van Dienderen tot de heer De Batselier, minister vicepresident van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, en de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over mogelijke plannen van de Vlaamse regering tegen het overstromingsgevaar en van de heer Van Hooland tot minister Kelchtermans, over de organisatie, het beheer en de financiering van het Vlaams Noodfonds.

De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, het verzoek tot het houden van deze interpellatie werd ingediend vóór de Vlaamse regering een beslissing nam om het overstromingsgevaar te keren. De beslissing stuurt de oorspronkelijke voorstellen van de minister van Openbare Werken, hier aanwezig, een weinig bij en dit vanuit een hoek die mij nauw aan het hart ligt, namelijk die van het leefmilieu.

Ik meen dat de minister van Openbare Werken mede in naam van de minister van Leefmilieu zal antwoorden. Ik hoop dat uit het gemeenschappelijk antwoord zal blijken dat de bijsturing een heel stuk groter is dan ik momenteel vermoed.

Want, mijnheer de minister, in zijn geheel genomen vind ik uw plan helemaal geen goed plan. Het is nog veel te veel het werk van ingenieurs en veel te weinig dat van ecologen.

Op bladzijde 25 van uw uitvoerige nota stelt u een reeks plannen en een programma voor en zegt u uitdrukkelijk dat het afleveren van de bouwvergunning niet mag worden gehypothekerd door een discussie rond ecologische aspecten. Voor diegenen die een degelijke aanpak willen waarbij rekening wordt gehouden

met natuurgegevens is zulk een uitspraak een echte kaakslag.

Mijnheer de minister, in uw plan wordt het herstel opgenomen van dijken om dorpskernen te beschermen. Dat is oké. De beslissing van de Vlaamse regering heeft het ook over een algemene milieupactstudie waarbij het Instituut voor Natuurbehoud zal worden gevraagd mee te werken. Dat is ook oké. Maar die algemene milieupactstudie moet reeds tegen eind mei klaar zijn. Is dat wel realistisch? Uw plannen mikken op dijken, stuwen en sluisen. Eigenlijk heeft het departement van Openbare Werken reeds lang een reeks plannen klaarliggen en wil zij van het huidige gunstige ogenblik profiteren om ze te realiseren.

Mijnheer de minister, intussen staat de wetenschap niet stil, ook de ecologische wetenschap niet, en zijn er nieuwe visies aangaande overstromingen gegroeid. Men geeft nu toe dat het een natuurlijk feit is dat de rivieren overstromen, maar het moet wel op een gecontroleerde manier gebeuren, zonder gevaar voor de mensen. In plaats van punctueel de problemen te willen oplossen en daardoor stroomafwaarts in het stroombekken nieuwe problemen te creëren, stellen de ecologen voor het gegeven in zijn geheel te bekijken, wat heel wat goedkoper zal zijn. Uw plan kost ettelijke miljarden frank. Alleen reeds daarom zou het goed zijn, vooraleer die miljarden frank uit te geven, toch maar eens na te gaan of die ecologen geen zinnige dingen te zeggen hebben. Want, meer en meer dijken, zo zeggen de mensen van het Instituut voor Natuurbehoud, betekenen meer en meer slib. De komberging wordt beperkt en de noodzaak om de dijken te verhogen en om te baggeren neemt toe.

Het probleem moet dus zeker in het kader van het hele bekken worden bekeken. Nederland, traditioneel een dijkenbouwer, zorgt er de jong-

Van Dienderen

ste tijd voor dat hun knappe ingenieurs worden bijgestaan door even knappe ecologen. Ik moet vaststellen dat wij daar nog ver van af zijn.

Mijnheer de minister, in uw beslissing betreffende punt 2.2 gaat het over het gecontroleerd overstromingsgebied Bazel-KruikeRupelmonde, de beruchte potpolder.

Ter voorbereiding van deze interpellatie hebben wij in het Waasland een vergadering gehad met alle Agalev-groepen uit de streek, zowel met die van Kruike waar men erg gekant is tegen een potpolder, als met die van Temse waar men voorstander is van een potpolder omwille van de veiligheid. Wij zijn tot een gemeenschappelijk standpunt kunnen komen, wat niet van alle partijen kan worden gezegd, nietwaar mijnheer Denys. De heer Cordeel van de VLD uit Temse is een groot voorstander van de potpolder, maar het nieuwbakken VLD-lid van Kruike, de heer Denert, heeft vroegere verkiezingsoverwinningen te danken aan zijn hardnekkig verzet tegen de potpolder.

De potpolder die de Vlaamse regering voorstaat, is onaanvaardbaar voor Agalev. Ter nuancering wil ik er wel aan toevoegen dat de regeringsbeslissing het heeft over het vrijwaren van de ecologische waarde van de Rupelmondse kreek, maar niets vermeldt over een ecologische aanpak van het hele overstromingsgebied.

Agalev wijst de voorgestelde ingenieursplannen voor een potpolder af, maar een ecologisch verantwoord overstromingsgebied is voor ons wel bespreekbaar, maar dan moet wel aan een aantal voorwaarden worden voldaan. Zo een gebied moet deel uitmaken van een geheel beheersplan waarvoor een globaal milieueffectrapport moet worden gemaakt. Voor een mogelijk overstromingsgebied in Kruike moet een werkgroep worden opgericht binnen het

ecologisch impulsgebied Scheldender-Durme. De bevolking moet ruime inspraak krijgen. Vele inwoners van Kruike vrezen immers dat een potpolder of een groen overstromingsgebied kan leiden tot overstromingen van hun dorp door het buiten haar oevers treden van de Barbierbeek bijvoorbeeld.

Mijnheer de minister, de potpolder waar u aan denkt, zou gemiddeld om de twee jaar overstromen. Hoogstens enkele keren per jaar. Dat is onvoldoende om een grote natuurrijkdom, een ecologisch systeem, te krijgen. Als een gebied in de winter bij elke hoge tij overstroomt, krijg je wel een aangepast en een gevarieerd ecosysteem. In de geplande overstromingsgebieden moet er ook plaats zijn voor aangepaste landbouw en bosbouw. Het laagje slib dat bij overstromingen achterblijft, zal daarvoor nuttig zijn, op voorwaarde natuurlijk dat het overstromingswater schoon is. De inwoners van Kruike vrezen dat hun Rupelmondse kreek met een grote natuurwaarde door vervuild Scheldewater wordt aangetast. Schoon Scheldewater is dus een absolute voorwaarde.

Het plan van de Vlaamse regering voorziet ook in een stuw op de IJzer. Daarvoor wil de regering in de komende jaren een half miljard frank uittrekken. De heer Maertens die hier enkele weken nog uitvoerig behandeld heeft over de problemen van de IJzer, wijst erop, zoals een aantal ecologen, dat die stuw zal leiden tot een sterke erosie van de oevers en dus tot hogere onderhoudskosten. De heer Maertens heeft heel wat kennis van zaken, want hij woont al meer dan twintig jaar op de IJzerdijk te Schoorbakke.

Ecologen zeggen dat de stuw op de IJzer kan worden overbodig gemaakt door de dijken te verstevigen en vooral door de IJzerbroeken te behouden als een overstromingsgebied. Om de belangrijke en door een reeks internationale verdragen en nationale en regionale teksten uitge-

sproken natuurwaarde te behouden, zijn er in die broeken overstromingen nodig. De stuw op de IJzer brengt dat in het gedrang.

Ook bij Beernem zal een stuw worden gebouwd. Ingenieur Demoen van openbare werken heeft daar zelf tal van vragen bij. Kan dit niet op een andere manier worden geregeld? Ook als men kiest voor de stuw blijft er nog een ander probleem onopgelost, namelijk het sterk vervuilde kanaalwater. De Nederlanders zullen nooit aanvaarden dat het vuile water in de Westerschelde zal terechtkomen. Moet er dan niet eerder gewerkt worden aan de verbetering van de kwaliteit van het water?

Een volgend element in uw beslissing zijn de zogenaamde kustverdedigingswerken waaraan de administratie Waterinfrastructuur en Zee-wezen werkt. Ik betreur het dat dit nog altijd in de traditionele betekenis van "kustverdediging" wordt opgevat. In het buitenland, ook in de Europese Unie, begint men de beveiliging van de kust meer en meer in te schakelen in het Integrated Coastal Zone Management. In de beslissing van de Vlaamse regering is daarvan niets te merken. In deze Integrated Coastal Zone Management worden alle gebruikers van de kustzones met elkaar geïntegreerd en speelt de natuur een belangrijke rol.

Dan hebben we de Maas. De heer Ulburghs heeft enkele weken geleden gepleit voor meer ruimte voor die Maas. Ik stel vast, voor zover ik de beslissing van de Vlaamse regering juist interpreteer, dat hij geen gehoor vindt. Ik speel in dit verband ook in op de actualiteit, namelijk het pleidooi van de Nederlanders dat gisteren uitvoerig werd belicht in Het Belang Van Limburg. Zij willen, onder het mom van natuurontwikkeling, op een sluismanier de ontgraving van het Maasbekken voortzetten. De groenen vrezen dat op die manier het grinddecreet zal

Van Dienderen

worden omzeild en verzetten zich dus tegen dit plan. Wat is de positie van de Vlaamse regering tegenover het Nederlandse voorstel om de Maas meer ruimte te geven door te ontgrinden, of omgekeerd misschien ?

In punt 5 van de regeringsbeslissing staat dat het urgentieprogramma voor waterbeheersing wordt aanvaard op voorwaarde dat een geïntegreerde aanpak wordt verzekerd.

Mijnheer de minister, u hebt de opdracht gekregen om dit concreet uit te werken tegen eind juni. Geldt dit ook voor het noodplan voor waterbeheersing dat onder punt 8 van uw nota behandeld is en waar sprake is van Kruike, Beernem, Nieuwpoort, enzovoort ? Moet ook daar die geïntegreerde aanpak worden verzekerd ? Als dat de betekenis zou zijn van de beslissing, is het dan niet verstandiger de dijken te herstellen en voor de andere projecten te wachten op de resultaten van het studiewerk over de geïntegreerde aanpak ?

Met punt 8 in de regeringsbeslissing wordt een commissie voor waterbeheersing opgericht. Wij hadden liever gehad dat de Vlaamse regering de term "waterbeheersing" – die erop wijst dat de mens alles naar zijn eigen goeddunnen kan schikken – overal had vervangen door de term "geïntegreerd waterbeheer" die in de regeringsbeslissing al wordt vermeld, echter nog naast de term die vanuit openbare werken wordt gehanteerd.

Krijgt die commissie de opdracht komaf te maken met alle fouten uit het verleden zoals het rechtekken van waterlopen, het elimineren van hele waterlopen, het versneld wegpompen van water uit landbouwgebieden, enzovoort ?

Dit zijn allemaal punctuele ingrepen die elders de miserie alleen maar vergroten.

Mijnheer de voorzitter, tot besluit zet ik mijn voornaamste vragen op een rijtje.

Ten eerste, ik heb al dikwijls beklemtoond dat de beschadigde dijken zo snel mogelijk moeten worden hersteld, maar gaat men hiervoor zijn oor te luisteren leggen bij de ecologen en natuurtechnische middelen gebruiken ?

Ten tweede, is het niet aangewezen dat een moratorium wordt ingesteld voor de andere werken tot de plannen er zijn voor een geïntegreerd waterbeheer die de minister tegen juni moet ontwikkelen ? Geldt dit niet concreet voor de stuw van Nieuwpoort, Beernem en de potpolder van Kruike en voor de kustverdediging ?

Ten derde, kiest de Vlaamse regering voor ecologische overstromingsgebieden in plaats van de klassieke potpolders ?

Ten vierde, wordt de waterafvoer vertraagd door beken en rivieren weer te laten meanderen en overstroomd ? Wordt dit de concrete opdracht van de bekencomités ? Krijgen deze bekencomités, vermeld in de regeringsbeslissing, eindelijk ook een legale grondslag ? Zal de Vlaamse regering werk maken van een ontwerp van decreet om die comités definitief te installeren ?

Ten vijfde, is betere waterkwaliteit geen voorwaarde die vooraf moet gaan aan de andere stappen ?

Ten zesde, wat de Maas betreft, is samenwerking met Nederland noodzakelijk als men grondig tewerk wil gaan. Nederland wil ontgrinden onder het mom van natuurontwikkeling. Wat is het standpunt van de Vlaamse regering ?

Mijnheer de minister, mijn interpellatie is één groot pleidooi voor meer samenwerking tussen uw ingenieurs en de ecologen van uw jammer genoeg afwezige collega van Leefmilieu. De fundamentele vraag is of het plan, dat de regering heeft ontwik-

keld om overstromingen tegen te gaan, die samenwerking zal vergroten. **(Applaus bij AGALEV)**

De voorzitter : De heer Van Hooland heeft het woord.

De heer R. Van Hooland (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijn interpellatie heeft niet zozeer te maken met dijken, en dergelijke, maar wel met mogelijke noodsituaties, onder andere ingevolge overstroming.

Ik wil het in het bijzonder hebben over de organisatie, het beheer en de financiering van het Vlaams Noodfonds en de mogelijke herverdeling van het Vlaams Gemeentefonds en het Investeringsfonds. Zowel het Noodfonds als de beide andere fondsen zijn wel degelijk opgenomen in de titel van het ontwerp van decreet "houdende instelling van een Vlaams Noodfonds voor de gemeenten en diverse bepalingen inzake de onderlinge solidariteit bij hun financiering". Met "hun" worden de gemeenten in het algemeen bedoeld.

Deze interpellatie kan eventueel hard zijn omwille van haar duidelijkheid, maar ze is niet gericht tegen personen, vooral niet tegen de minister en zijn collega's, en ook niet tegen sommige collega's burgemeesters in het Vlaamse land.

Ik wens zakelijke klaarheid te krijgen in een tot nu toe occult en eenzijdig uitgewerkt ontwerp van decreet. Ik meen zelfs dat men eens tot op het bot moet gaan, onder meer inzake mogelijke overfinanciering van bepaalde gemeenten, om allerlei vooroordelen te voorkomen of uit de weg te ruimen.

Ik verwijs naar een uiteenzetting, na de aankondiging van dit Vlaams Noodfonds, van de schepen van Financiën van de grootste stad van Vlaanderen die zich onmiddellijk opwerpt als de verdediger van het Vlaams Noodfonds, zoals het is geconcipieerd, omdat die grootste stad geen frank bijdrage hoeft te betalen, alhoewel ze, met de tweede grootste

Van Hooland

stad van Vlaanderen, 43 percent van het Vlaams Gemeentefonds opstrijkt voor nauwelijks 12 percent van de inwoners van Vlaanderen.

Die schepen zegt dat het niet meer dan rechtvaardig is dat een dergelijk fonds wordt opgericht. Hij zal met zijn collega's van Financiën van de grootsteden overleg plegen om het fonds, zoals het nu is geconcipieerd, te verdedigen en erdoor te halen.

Er is nog meer. De 31 geïsoleerde gemeenten in Vlaanderen hebben maandagmiddag vergaderd, alvorens zij u een bezoek hebben gebracht, om na te gaan wat zij konden ondernemen om het concept en, de financieringswijze enzovoort nog te veranderen. Ik denk dat we deze stemmingmakerij alleen maar moeten betreuren.

Beter is dat wij meer gegevens verzamelen en analyseren en daaruit dan de conclusies trekken om te voorkomen dat we voorbarige en tendentieuze opvattingen blijven verspreiden en zo zelfs de burger in de war brengen. Dat is immers een van de gevolgen van uw initiatief. Uw voorontwerp is misschien als een kleine proefballon bedoeld. Het vraagt dan echter om een stevige correctie.

Ik hoef niet te verwijzen naar de 31 geïsoleerde "rijke" Vlaamse gemeenten, met onder meer elf van uw CVP-collega's als burgemeester. Ik hoef niet meer te verwijzen naar reeds ondernomen of geplande actie. De zaken zijn wat ze zijn. De Vlaamse regering heeft principieel beslist dat de behandeling van dit ontwerp tot nader order kan worden voortgezet.

Ook ik zeg dat de bedoeling lovenswaardig is. Complementair bij het federaal Rampenfonds zal in Vlaanderen voortaan steeds een fonds beschikbaar zijn in geval van noodsituaties, van welke aard ook en waar die ook mogen plaatsvinden. Er zijn helaas veel soorten noodsituaties te

bedenken. Wij hebben er al meege maakt. Dit Vlaams Noodfonds zal de uitdrukking zijn – of toch moeten zijn – van algemene gemeentelijke solidariteit.

Mijn toelichting bestaat uit een drietal punten, waarna ik u zeven vragen zal stellen.

Het eerste punt betreft het voorwerp van de regeling. Naast de oprichting van het Noodfonds gaat het over de financiering en eveneens over de geplande herverdeling van het Vlaams Gemeentefonds en Investeringsfonds.

Voor het Noodfonds gaat het hier over 100 miljoen frank, voor gewone gemeentelijke uitgaven met een maximum van 20 miljoen frank per gemeente voor allerlei extra kosten in de vorm van personeelskosten en bijvoorbeeld dringende hulpverlening. Dat wordt door het Vlaams Gemeentefonds gefinancierd. De overige 200 miljoen frank zijn bedoeld voor herstellinvesteringen, schade aan infrastructuur en wegenis, ten belope van maximum 30 miljoen frank per gemeente, te financieren uit het Investeringsfonds dat heel wat kleiner is dan het Vlaams Gemeentefonds. Het gaat hier over 4 miljard frank tegenover 38 miljard frank.

Inzake de financiering van het Noodfonds en de herverdeling van het Vlaams Gemeentefonds en het Investeringsfonds wens ik twee opmerkingen te maken.

Ten eerste, wat de financiering door de zogezegd 31 rijke gemeenten betreft, zullen sommige gemeenten misschien gecharmeerd zijn zich plots in de groep van de rijke gemeenten opgenomen te zien. Ik zal hier geen namen noemen om niemand onrecht aan te doen.

Minister T. Kelchtermans : Sint-Martens-Latem bijvoorbeeld !

De heer R. Van Hooland : Wij zijn niet extra gecharmeerd ; wij zijn wie wij zijn ! Steenokkerzeel zal wellicht

ook hebben opgekeken zich plots in de zogenaamde club van de rijken te bevinden. Gavere zal zeker verbaasd zijn geweest zich tot de 31 rijke gemeenten te mogen rekenen.

Mijnheer de minister, de criteria voor het bepalen van de gemeenten die – ongevraagd – het Noodfonds zullen financieren, zijn arbitrair en grof.

Er werden twee criteria gehanteerd, met name de onroerende voorheffing en de aanvullende personenbelasting. Maar er is nog de schuld waartegenover een patrimonium moet worden geplaatst. Ik zal hier echter niet ingaan op de gebrekkige boekhouding van de gemeenten. Deze toestand zou per 1 januari 1995, op papier althans, verbeteren maar in werkelijkheid heb ik daarover mijn twijfels.

Zoals daarstraks gezegd, is de regeling wat de criteria betreft ook zeer grof. Men neemt niet de financiering van de gemeenten in aanmerking zoals zij nu bestaat, maar wel twee vormen van belasting. Men houdt bijvoorbeeld geen rekening met de verdeelsleutels van het Gemeentefonds, wat leidt tot bedragen die voor sommige gemeenten veel belangrijker zijn dan wat men aan eigen fiscale inkomsten heeft.

De voorzitter : Mijnheer Van Hooland, mag ik u vragen te besluiten.

De heer R. Van Hooland : Mijnheer de voorzitter, ik wil wel besluiten maar dan zal ik in ieder geval opnieuw op de tribune moeten komen. Ik dacht over een half uur tijd te mogen beschikken. Ik zal cijfers ter verduidelijking van hetgeen ik heb gezegd in mijn repliek geven.

Hoe dan ook, de gemeentelijke solidariteit wordt doorbroken. Solidariteit is mijns inziens wel iets anders dan wat nu in het voorontwerp wordt georganiseerd. Het zou ook kunnen dat men per jaar en per inwoner in alle gemeenten vijftig frank vraagt om de uiteindelijke 300 mil-

Van Hooland

joen frank te bereiken. Voor Brugge zou het dan om 5.835.850 frank gaan ; voor Gent om 11.497.500 frank ; voor Sint-Martens-Latem om 412.650 frank.

Een tweede punt betreft de herverdeling van het Vlaams Gemeentefonds en van het Investeringsfonds. Wat het Vlaams Gemeentefonds betreft werd al voor dertig percent de fiscale draagkracht van de gemeenten verrekend. Met het nieuwe systeem wordt ook nog de waarborgregeling doorbroken.

Ik kom nu tot de principes, die ik in negatieve zin zal formuleren.

Ten eerste, de nieuwe regeling betreft een aanslag op de fiscale autonomie van de gemeenten in Vlaanderen en het opdringen van een fiscaal beleid. Er blijkt zeer duidelijk hoe fijn sommige gemeenten dit hebben geregeld. Bij nader toezicht hebben 29 op de 31 "rijke" gemeenten maar op één criterium een onvoldoende. 17 van die 29 zitten maar zeer weinig onder de fatale drempel. Er zijn er die 4 punten op 579 te kort hebben. Daardoor hebben zij wel 4 tot 5 miljoen frank minder inkomsten. Begrijpe wie kan.

Ten tweede, er ontstaat een discriminatie tussen de Vlaamse gemeenten. De regeling is principieel onbillijk. Sommigen noemen het diefstal en een ambtenaar-generaal van uw diensten noemde het zelfs "immo-reel".

En verder speelt, niet alleen het materiële aspect, maar ook het imago een rol. Vele gemeenten werden nu in een kwaad daglicht gesteld, omdat zij zogenaamd weigeren "solidair" bijdragen te storten in een Noodfonds. Dat willen zij wel, maar dan moet de solidariteit ook algemeen worden doorgedreven.

En nog maar eens, een goed beheer en beleid verdienen aanmoediging, maar hier voorziet men in een premie voor twijfelachtig beheer en in

een sanctie voor 31 gemeenten. Ik ken uw uitgangspunt : u veronderstelt dat een gemeente die het met weinig fiscale aanslag kan rooien, automatisch al een financieel gunstig klimaat heeft, hetzij vanwege het inkomen van de inwoners, hetzij vanwege de vele bedrijfsvestigingen. Dat klopt niet per se.

Een ander principe is dat wie organiseert en beheert, ook moet betalen. Door middel van voorafname op het Vlaams Gemeentefonds en het Investeringsfonds een Gewestelijk Fonds spekken, creëert onmiskenbaar een precedent en kan eenvoudig niet. Als u geen medebeheer toelaat, moet er toch minstens overleg of een vorm van informatieverstrekking zijn, wat niet het geval is. Zelfs met de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten – die overigens publiek het systeem heeft afgewezen – bent u niet om de tafel gaan zitten.

De regeling voor de werking van het Vlaams Noodfonds zal later nog ter sprake komen, maar omwille van het werkgemak is het goed geen lange termijnen in te bouwen. Bovendien is het een kwestie van billijkheid. In gemeenten waar de schade oploopt tot 200 miljoen frank, lijkt het me ronduit onredelijk in een maximum bedrag van 30 miljoen frank te voorzien.

Ten slotte wil ik nog enkele vragen formuleren, zonder het te hebben over de waarborgregeling en de eenzijdige wijziging van de verdelingscriteria van het Vlaams Gemeentefonds en het Vlaams Investeringsfonds, waaraan trouwens lang gewerkt is, ook na de dubbele evaluatie van het Investeringsfonds in 1988 en april 1990.

Wat is de ware toedracht van dit plan ? Gaat het hier alleen om de organisatie van algemene gemeentelijke solidariteit en de financiering ervan door slechts enkele gemeenten of zitten we tevens op het spoor van een herziening van de gemeentelijke aandelen in de Vlaamse Fondsen ?

Maakt de Vlaamse regering en straks ook de Vlaamse Raad hier van de spreekwoordelijke "nood" een deugd ? In de titel van het voorontwerp zinspeelt men hier al op.

Zal het Noodfonds als een eenvoudige post op de begroting worden ingeschreven of denkt men eerder aan een fonds met een apart beheer, een afzonderlijke rechtspersoon dus ? Het gaat hier tenslotte om miljoenen frank.

Ook de financiering roept vragen op. Het vooropgestelde initiële budget bedraagt 300 miljoen frank. Indien men, zelfs met weinig punten, aan een van de criteria niet voldoet, moet men dan jaarlijks 10 percent inleveren op de twee fondsen of slechts op één ? Wat gebeurt er trouwens indien men door herschikking – voor 29 gemeenten vormt dit geen probleem en 17 kunnen ze zelfs onmiddellijk doorvoeren en zullen dat dan ook doen- het beoogde bedrag bij lange na niet haalt ?

De definitie van een "rijke" gemeente vind ik ronduit grof en arbitrair. Denkt de Vlaamse regering eraan correcties aan te brengen ? In Vlaanderen lijden gemeenten onder een voortdurende discriminatie, wegens gebrekkige evaluatie van de specifieke aard en kwaliteit van hun bedrijfsvoering en ook omdat de algemeen gewenste evaluatie van de fusies van gemeenten uitblijft.

Waarom voert u deze nieuwe discriminatie in ? Waarom analyseert men de gegevens niet beter ? Het is toch beter de gemeenten te motiveren dan hen tegen elkaar in het harnas te jagen. De oprichting van een Noodfonds tast ook de fiscale autonomie van sommige Vlaamse gemeenten aan. Op welke juridische basis is zulk initiatief gesteund ?

Ten slotte, waarom financiert de Vlaamse regering niet zelf het Noodfonds ?

Mijnheer de minister, mijn fractie wenst een aantal voorstellen te doen.

Van Hooland

Ten eerste, u zou er goed aan doen de voorziene financiering van het Noodfonds in te trekken.

Ten tweede, het voorontwerp moet alleszins tot een Vlaams Noodfonds beperkt worden.

Ten derde, u moet een vorm van algemene gemeentelijke solidariteit organiseren. U kunt dat in overleg met al de gemeenten doen en bijvoorbeeld een jaarlijkse bijdrage van 50 frank per inwoner laten innen. Dit fonds moet dan wel minstens paritair beheerd worden.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wens nu al aan te kondigen dat mijn fractie een met redenen omklede motie zal indienen.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer F. Vermeiren (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik herinner mij dat, naar aanleiding van het toenmalige voorstel van de regering om Voeren naar de provincie Brabant over te hevelen, wijlen minister Van der Poorten de eerste minister vroeg het huiswerk over te doen.

Mijnheer de minister, ook inzake de problematiek van het Noodfonds is er geen andere oplossing dan het huiswerk over te doen !

Ik zal de inhoud van de krantenartikels en de commentaren van de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten niet herhalen. Het is goed dat men een initiatief neemt om een geest van solidariteit te doen ontstaan. Het is goed dat de Vlaamse regering een dergelijk initiatief genomen heeft. Men mag echter geen appels voor citroenen verkopen ! Men wenst een rampenfonds voor de gemeenten op te richten terwijl de burgers in de kou blijven staan.

Mijnheer de minister, het gevaar is niet ondenkbeeldig dat de moeizame pogingen van het Vlaamse parle-

ment, zijn ministers en hun medewerkers om een degelijk Gemeentefonds op te richten, met één klap van de tafel worden geveegd.

Ik wil eveneens de aandacht vestigen op de arbitraire werkwijze in deze materie. In een berekening moet men rekening houden met alle elementen en niet alleen met de schuldenlasten en met de wijze waarop een gemeente wordt bestuurd. De minister heeft een enorme verantwoordelijkheid op zich genomen. De federale- en de gewestregering hebben reeds duizend en één middelen gevonden om de belastingen te verhogen. Nu zouden de gemeenten die een bepaalde inkomensgrens overschrijden, niet voor steun in aanmerking komen. Op die manier worden zij aangespoord om hun belastingen te verhogen en om een ander beleid te voeren. Hierbij verwijs ik naar de motie van de 31 burgemeesters.

Mijnheer de minister, mag ik u verzoeken om, in samenwerking met de fracties en met het verbond van Vlaamse steden en gemeenten, dit probleem grondig te onderzoeken. Neemt u mij niet kwalijk omdat ik de uitlating van minister Vanderpoorten, die zei : Doe uw huiswerk opnieuw, heb herhaald. Ik meen echter oprecht dat u uw mening moet herzien.

Tenslotte verwijs ik naar een uitspraak van uw adjunct-kabinetchef die heeft gesteld dat de solidariteit gestoeld moet zijn op het geluk van sommige gemeenten die veel bedrijven op hun grondgebied hebben. Mijnheer de minister, mag ik u verzoeken om de zes punten van de heer Roppe te bestuderen. Iedereen vergist zich wel eens. Welnu, mijns inziens bent u nu degene die zich vergist.

De voorzitter : De heer Vankeirsbilck heeft het woord.

De heer E. Vankeirsbilck (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ver-

mits ik weerhouden was in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken, heb ik de interpellatie van de heer Van Hooland niet gehoord.

De CVP-fractie gaat niet akkoord met de voorgestelde financiering van het Noodfonds.

Vlaanderen mag de klok geen tien jaar terugdraaien. Destijds was het Gemeentefonds een nationale materie. In de commissie voor Binnenlandse Zaken hebben wij jarenlang gevochten tegen amputaties in het Gemeentefonds. Door de regionalisering van het Gemeentefonds en het goedkeuren van decreten houdende de jaarlijkse bepaling van de grootte van de dotaties, en een decreet inzake de criteria van de verdeling over de 308 Vlaamse gemeenten, werd dit voorkomen.

Bij dit Noodfonds wordt een voorafname van 100 miljoen frank op het Gemeentefonds en 200 miljoen frank van het Investeringsfonds gepland, wat niet kan.

Ik ben het dan ook eens met de interpellant en met de heer Vermeiren. Vorige week heeft de WSG in haar raad van bestuur inderdaad een motie gelanceerd, met de vraag om de financiering voor het Noodfonds niet door een voorafname van het Gemeente- en het Investeringsfonds te organiseren.

De heer Vermeiren heeft gelijk als hij zegt dat de Vlaamse Raad jaren heeft gedebatteerd over een decreet houdende het Gemeentefonds en het Investeringsfonds. Wij hebben daarover met alle partijen een akkoord bereikt. Dit zijn goede en werkbare instrumenten voor het financieren van de gewone begroting van een gemeente. Laten wij deze instrumenten niet wijzigen. Uit het oogpunt van een gelijkwaardige en rechtvaardige behandeling van alle Vlaamse gemeenten is dit niet aangewezen.

Mijnheer de minister, wij zeggen ja tegen uw noodfonds, neen tegen uw

Vankeirsbilck

financiering. Ze moet op een andere manier gebeuren, pas dan kunnen wij ermee akkoord gaan.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer F. Wymeersch (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik sluit mij aan bij de interpellatie van collega Van Dienderen, meer bepaald op het omstreden punt van het al dan niet aanleggen van de beruchte potpolder. Dit heeft immers voor een groot gedeelte betrekking op mijn streek.

De idee van de potpolder heeft al een hele geschiedenis achter de rug. De hele historie is in 1984 begonnen. Tien jaar geleden bestond er over de partijgrenzen heen unanimité om de idee van de potpolder af te wijzen. Nu stel ik vast dat die unanimité volledig zoek is. Het verbaast mij dat collega Cordeel, die er op het thuisfront prat op gaat dat hij bij de eersten was om zijn nek uit te steken ter verdediging van de potpolder, hier vandaag afwezig is. De verbrokkeling van het eenheidsfront tegen de potpolder is in 1986 begonnen. In 1986 is in de gemeente van burgemeester Denert de idee gegroeid om te gaan ijveren voor de bescherming van de Scheldepolders als een waardevol landschap. In 1989 besliste de toenmalige minister Sauvens, toen nog partijgenoot van de reeds genoemde burgemeester, dat de idee van de potpolder in de prullenmand moest verdwijnen. Dit zou te duur en gewoonweg onverantwoord geweest zijn. Na de overstroming van 1990 was de unanimité binnen het front helemaal zoek. Men verwees stevast naar het befaamde Sigmaphan waarvan de aanleg van de potpolder een klein onderdeel vormde. Het grote sluitstuk van het Sigmaphan was de stormvloedkering. Daarna kwam het verhogen en verbreden van de dijken. Uiteindelijk zou men dan ook potpolders aanleggen in Kruibeke en

Rupelmonde. Op 8 maart 1990 interpeleerden enkele collega's hierover in de Vlaamse Raad. De eerste was de PVV-er Verberckmoes. Hij sprak zich namens zijn fractie duidelijk uit voor de aanleg van de potpolder.

Magda Demeyer, van haar kant, — en u zal mij er zeker niet van verdenken steeds op dezelfde golflengte te zitten als mevrouw Demeyer — spreekt zich als voorstander van de stormvloedkering uit voor een verhoging en verbreding van de dijken, maar had de zwaarste twijfels over de aanleg van potpolders.

Mijnheer de minister, collega's, dit dossier wordt gekenmerkt door een gebrek aan politieke wil en doorzettingsvermogen.

Mijnheer Van Dienderen, ik kan uw standpunt grotendeels onderschrijven : potpolders kunnen onder bepaalde voorwaarden-.

Mijnheer de minister, bij de aanleg van potpolders en overstromingsgebieden blijven toch nog een aantal vragen open.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer Wymeersch, zou u mij eens kunnen uitleggen wat een potpolder precies is ? Ik vermoed dat veel collega's niet eens weten wat een potpolder is. Ik geef toe dat ik het alleszins zelf niet weet.

De voorzitter : De heer Vautmans heeft het woord.

De heer V. Vautmans : Mijnheer de voorzitter, ik heb ingenieursstudies gedaan en, zoals iedereen weet, jarenlang op Openbare Werken gewerkt. Voor de collega's, die niet weten wat een potpolder is, wil ik wel eens een uiteenzetting in privé geven, want ik heb de indruk dat slechts zeer weinig mensen in deze vergadering weten waarover het gaat. Mijnheer Wymeersch, ik zou graag vernemen wat u onder een potpolder verstaat.

De heer F. Wymeersch : Collega Denys, ik wil graag op uw vraag ingaan, als u me eerst mijn gedachten laat uiteenzetten. Ik geef toe dat ik veel liever met u van gedachten wissel over het vinkenieren dan over de potpolders.

Mijnheer Denys, in 1984 waren alle partijen vanuit ecologische overwegingen tegen de aanleg van potpolders en overstromingsgebieden gekant. In 1994, tien jaar later, zou het Scheldewater plots zo veel properder zijn dat alle ecologische bezwaren tegen een overstromingsgebied wegvallen.

Mijnheer Van Dienderen, u spreekt zich vandaag nog steeds tegen overstromingsgebieden uit, maar geeft daarbij eerlijkheidshalve toe dat in uw partij tegengestelde standpunten leven : Agalev-Temse heeft niet hetzelfde standpunt als Agalev-Kruibeke.

De voorzitter : Mijnheer Wymeersch, gezien de onderbrekingen heb ik u wat respijt gegeven, maar nu moet u toch afsluiten.

De heer F. Wymeersch : De inrichting van het overstromingsgebied mag de huidige functies van de Barbierbeek en de Rupelmondse kreek niet in het gedrang brengen.

Mijnheer de minister, de maatregelen ter realisatie van de bijkomende afwateringsfunctie van de Barbierbeek mogen haar huidige functie niet in het gedrang te brengen en evenmin de inrichting van nieuwe bekkens noodzakelijk maken. Nieuwe bekkens betekenen nieuw terreinbeslag en afwijkingen van het westplan.

Wij zijn tevens voorstander van een maximale bescherming van de landbouw, want in dat gebied zijn er nog steeds 75 tot 80 landbouwers actief. De gronden worden er zowel voor wei- en hooiland als voor verbouwing van maïs en bieten benut. Landbouw en natuur, in het algemeen, en de Barbierbeek en de Ru-

Wymeersch

pelmondse kreek, in het bijzonder, moeten worden beschermd.

De discussie rond de ecologische verantwoording van de potpolder is een politiek steekspel. Toen burgemeester Denert nog lid was van een partij die het in Vlaanderen mee voor het zeggen had, kon de potpolder niet.

Nu dat diezelfde burgemeester om god weet welke reden besliste naar een andere partij over te stappen – per ongeluk een oppositiepartij – is ter zake plots alles mogelijk.

Het tweede politiek spelletje dat in deze aangelegenheid wordt gespeeld, wordt duidelijk gemaakt door het feit dat de plaatselijke verantwoordelijken die het toch beter zouden moeten weten – en het ook beter weten – dan de Vlaamse overheid, ook door hun eigen partij in de steek worden gelaten. Welnu, voor eens staan wij aan hun kant.

De voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wens mij even aan te sluiten bij de interpellatie van de heer Van Dienderen om te onderstrepen dat de verdieping van de Schelde een tol eist.

Immers, een diepere vaargeul vermindert de weerstand voor de vloedgolf en verhoogt het overstromingsgevaar. Terwijl veertig of vijftig jaar geleden het verschil tussen eb en vloed op de Schelde 4,40 meter bedroeg, is dat momenteel opgelopen tot bijna 5,20 meter. En terwijl eertijds de overstromingen van de Scheldekaaien, onder meer in de stad Antwerpen, erg uitzonderlijk waren – eens om de tien of om de twintig jaar – gebeurt dat tegenwoordig twee tot drie maal per seizoen. Deze winter maakten wij het driemaal mee.

Er moeten absoluut maatregelen

worden genomen tegen het overstromingsgevaar. In dat verband gaat onze voorkeur uit naar een verdere uitvoering van het Sigmoplan. Inderdaad, terwijl het Maasbekken en het IJzerbekken deze winter niet gespaard bleven, werd het Scheldebekken toch niet geteisterd door overstromingen zoals diegene die in 1976 de gemeente Ruisbroek overspoelden.

Ik herhaal dus dat wij pleiten voor de voortzetting van het Sigmoplan, eventueel gepaard gaande met enige modernisering. Deze uitvoering zal trouwens nog enkele jaren vergen.

In tweede orde opteren wij voor de potpolder die voor velen het middel is om overstromingsgevaar te beperken.

In derde orde kan worden gedacht aan een stormstuw, maar wij weten dat de prijs hiervan erg hoog oploopt. De stormstuw op de Thames bewijst wel dat het om een afdoend middel gaat. Volgens mij moet worden nagegaan of het niet mogelijk is een combinatie te maken tussen de bouw van een stormstuw en de bouw van een bijkomende tunnel onder of een brug over de Schelde te Antwerpen. Een dergelijke aanpak zou uiteindelijk misschien de voorkeur verdienen. Wij weten wel dat de prijs hieraan verbonden 40 tot 50 miljard frank kan bedragen, wat uitzonderlijk hoog is.

Wij zijn in de eerste plaats dus voor de uitvoering van het Sigmoplan, lieft zo snel mogelijk, omdat het overstromingsgevaar elk jaar zal toenemen.

Als tweede oplossing is er de potpolder. In dat geval moeten wij echter zeker zijn dat het een afdoend middel is om grote hoeveelheden water op te slaan.

De derde oplossing, zijnde een stormstuw, vergt een bijkomende studie. Heel wat ingenieurs dromen hiervan, maar uiteraard is de bouw hiervan erg duur.

Mijnheer de minister, ik verzoek u na te gaan of de bouw van een stormstuw, gekoppeld aan een werk van openbaar nut, niet uitvoerbaar kan worden geacht.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer S. Platteau (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik wil toch even inpikken op de interpellatie van de heer Van Hooland. Ik feliciteer hem trouwens voor de harde manier waarop hij heeft gereageerd tegen de snode plannen van minister Kelchtermans. Ik ben het eens met de collega's die daartegen hebben gereageerd.

Mijnheer de minister, u deelt de gemeenten in rijke en arme gemeenten in. De belasting wordt hierbij als criterium gehanteerd.

Voor mij zijn er echter geen arme en rijke gemeenten. Er zijn alleen goed bestuurde en slecht bestuurde gemeenten.

Wij zijn het eens met uw voorstel om een Vlaams Noodfonds op te richten, maar wij gaan niet akkoord met de manier van financieren.

Het is trouwens een gevaarlijk juridisch precedent. Volgens de Gemeentewet zijn alle gemeenten gelijk. Een stad is zelfs juridisch gelijk aan een gemeente. U maakt evenwel een juridisch verschil tussen de gemeenten. Er is in de Gemeentewet hoogstens een onderscheid gemaakt tussen de gemeenten voor wat de voogdij overheid betreft en dan nog op basis van het aantal inwoners.

Mijn gemeente heft bijvoorbeeld een personenbelasting van 4,5 percent en 750 opcentiemen op de onroerende voorheffing.

Indien het plan van de minister wordt verwezenlijkt, zal mijn gemeente 18 miljoen frank moeten bijdragen. Wij kunnen daaraan ontsnappen en toch dezelfde belasting innen door bijvoorbeeld onze perso-

Platteau

nenbelasting op 5,5 percent te brengen en de opcentiemen op onroerende voorheffing op 600 te brengen. De belastingen van de gemeente zou dezelfde zijn en er zou geen 18 miljoen frank moeten worden bijgedragen. Dit voorbeeld alleen accentueert voldoende de ketterij van dit voorstel.

Wij zijn het wel eens met de oprichting van een Vlaams Noodfonds, maar wij zijn geschandaliseerd door een dergelijke financiering.

Mijnheer de minister, in ons land worden degenen die werken ontmoedigd, u zult ervoor zorgen dat degenen die de gemeenten goed beheren eveneens worden ontmoedigd. Wij zijn het daar niet mee eens. (**Applaus**).

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de recente overstromingen vormen de aanleiding tot de interpellaties van de heer Van Dienderen en van de heer Van Hooland. De inhoud van beide interpellaties is echter totaal verschillend en ik zal ze dus ook gescheiden behandelen.

Ik antwoord mede namens minister De Batselier, ik zal mij dus houden aan het antwoord dat mij door hem werd verstrekt vermits ik niet wens af te wijken van het standpunt dat dienaangaande door hem werd ingenomen.

De Vlaamse regering besliste op 2 februari 1994 dat zij een geïntegreerde aanpak van de waterbeheersingsproblematiek wil ontwikkelen. Dit betekent dat niet enkel acties moeten worden gevoerd op de grote waterwegen, maar evenzeer dat er maatregelen vereist zijn voor de onbevaarbare waterlopen. Het spreekt vanzelf dat beide acties met elkaar verbonden zijn.

Naar aanleiding van, de recente wa-

teroverlast heeft de Vlaamse regering in haar beslissing van 2 februari immers beklemtoond dat maatregelen, kaderend in een integraal waterbeheer en die een vertragend effect beogen op de waterafvoersnelheid of de waterafvoervolumes naar de hoofdrievieren, op termijn deel moeten uitmaken van een beleid, gericht op de duurzame beveiliging van de bevolking tegen wateroverlast.

Ons waterbeheersingsstelsel is grotendeels uitgebouwd in de periode rond de Eerste Wereldoorlog.

Dit leidt tot twee belangrijke vaststellingen.

Eenzijds is het noodzakelijk dat een aantal belangrijke infrastructuren, zoals de keersluizen op de Boven-schelde en de Dender worden vernieuwd omdat het in vele gevallen gaat over industriële archeologie.

Anderzijds is de infrastructuur niet aangepast aan de te verwerken debieten. Ik onderschrijf in dat verband de vaststellingen die door de heer Hancké werden gedaan. De frequentie van het optreden van stormvloed en van overstromingspieken verhoogt inderdaad van jaar tot jaar. In het begin van deze eeuw kende men nauwelijks twee overstromingen op tien jaar. De jongste tien jaar waren er echter 42 overstromingen. Een frequentie van drie overstromingen per jaar is niet meer uitzonderlijk te noemen. Ik wijs erop dat een aantal factoren voor hogere debieten hebben gezorgd : vooreerst de evolutie van ons gewest van een hoofdzakelijk agrarisch gebied naar een geïndustrialiseerd gebied, en de bevolkingsgroei en de verhoging van het welzijn waardoor de bebouwde oppervlakten en wegen zijn toegenomen. Deze elementen kunnen onmogelijk worden teruggeschoefd, wat trouwens ook niet de bedoeling is. De logische consequentie hiervan is echter dat de piekdebieten toemenen en dat ernaar moet worden gestreefd om de waters binnen een vooraf vastgestelde begrenzing te houden.

De beslissing van 2 februari 1994 omvat dus twee belangrijke facetten.

Eenzijds moet onmiddellijk uitvoering worden gegeven aan een aantal projecten die hoe dan ook dringend moeten worden gerealiseerd. Dit is het zogenoemde Noodplan dat in 1994 moet worden uitgevoerd en dat de projecten bevat waarnaar ik heb verwezen : niet alleen de Maasdijken, maar ook de keerstuw te Beernem en de aanvang van de vernieuwing van de stuw te Nieuwpoort.

Anderzijds moet de problematiek op een geïntegreerde manier worden aangepakt door het voeren van andere acties. In dit kader werd ook beslist dat wij een principiële optie nemen waarbij de Vlaamse regering het Sigma-plan uitdrukkelijk blijft respecteren, uitgezonderd het laatste gedeelte ervan, waarvan de kosten en de baten moeten worden afgewogen. De studie waarvan sprake dateert immers van het einde van de jaren zeventig. De evolutie van de technologie heeft inmiddels wellicht andere mogelijkheden doen ontstaan. De verhoging van de dijken en de buffering van de potpolder - de heer Vautmans zal hierover ooit wel eens een les geven - blijven echter prioritair. Het bergingsvermogen in een bepaalde periode wordt hierdoor mogelijk gemaakt om de waterstanden verderop te kunnen verlagen.

Er blijft dus een probleem in verband met de overstromingsgebieden zoals de potpolder Kruikeke-Bazel-Rupelmonde waar de buffering kan worden verhoogd met 100 percent. Het eerste aspect omvat dan ook alleen maar de infrastructurele maatregelen die absoluut noodzakelijk zijn om een minimum aan veiligheid voor de bevolking te garanderen.

Om het tweede facet uit te werken, zal ondermeer een algemene milieupactstudie worden opgemaakt voor het eerste deel van het Sigma-plan en zal voor de waterlopen met veranderlijk bovendebiet worden gewerkt binnen het kader van een inte-

Kelchtermans

graal waterbeheer. Daarbij worden maatregelen beoogd met een verdragend effect op de waterafvoersnelheden en/of de waterafvoervolumes naar de hoofdrijen. Tenslotte zullen beleidsplannen worden opgemaakt voor het integraal waterbeheer en de waterbeheersing per bekken op basis van een algemene richtnota. Deze maatregelen moeten bijdragen om het minimaal veiligheidsniveau te verhogen.

Op de concrete vragen kan ik het volgende antwoord geven.

Ten eerste, de waterbeheersingsplannen zullen worden opgemaakt uitgaande van een integrale planmatige gebiedsgerichte aanpak op bekkeniveau. Voor de onbevaarbare waterlopen, wat een bevoegdheid is van minister vice-president De Batselier, winnen de nieuwe inzichten inzake waterhuishouding langzaam maar zeker terrein bij de opmaak van plannen inzake integraal waterbeheer en betekent een merkbare evolutie ten overstaan van de vroegere waterbeheersingsplannen die hoofdzakelijk gericht waren op een versnelde waterafvoer, kanalisering en infrastructuurwerken.

De nieuwe opties inzake integraal waterbeheer, ingegeven door de maatschappelijke evoluties, zijn uiteraard nog niet overal vertaald in realisaties op het terrein, gelet op de noodzakelijke termijn voor de planning. Ook hier wordt de techniek van de gecontroleerde overstromingsbekkens voorgestaan. Deze worden gepland en uitgevoerd op de meest geschikte plaatsen in de diverse stroomgebieden. Illustraties zijn de Bellebeek, waar een achttal wachtbekkens zijn uitgevoerd, de Dijlvallei en de Velp, waar opdracht werd gegeven om het vallei-begripconcept uit te werken in vervanging van de vroegere traditionele grootschalige plannen. Tijdens de recente overstromingsperiode kenden beide gebieden geen schadelijke wateroverlast.

Wat de toekomst betreft verwijs ik bijvoorbeeld naar de geplande wachtkomen op de Kimmelbeek, de Poperingevaart, de Martjesvaart enzovoorts. De toepassing van deze techniek laat toe de meanderende loop van de beken in de meeste gevallen te handhaven. De waterhuishoudingsplannen van de onbevaarbare waterlopen worden tijdens de planningsperiode afgestemd op de inzichten van de diensten, bevoegd inzake natuurbehoud en ontwikkeling. Het Instituut voor Natuurbehoud wordt evenals de andere instituten betrokken bij de planningsfase in het kader van de reeds bestaande bekkencomités en nam dus op deze wijze deel aan het overleg inzake waterbeheersingswerken in deze bekens.

Wat de uitvoering van deze plannen betreft zijn de respectievelijk beheerders van de waterlopen verantwoordelijk, te weten het Vlaamse Gewest voor de eerste categorie, de provincie voor de tweede categorie en de gemeente voor de derde categorie.

Met betrekking tot de bevaarbare waterlopen omvatten de genomen beslissingen in hoofdzaak het uitwerken van concrete plannen voor de verdere afwerking van het Sigma-plan, het Maasdijkenplan, de regeling van de waterbeheersing op de binnenwateren en de kustverdediging. Over niet te vermijden projecten werden reeds principiële beslissingen genomen. Wat de onbevaarbare waterlopen betreft dient te worden vermeld dat de ter uitvoering gelegde plannen het resultaat zijn van een tegenover elkaar afwegen van verschillende technische plannen, waaruit vervolgens de beste keuze wordt afgeleid. Dit geschiedt thans al naargelang het geval in de bekkencomités of waar nog geen bekkencomités ter beschikking zijn, in het raam van de bijzondere waterbeheersingsprogramma's.

Mits het stellen van de nodige prioriteiten moet het mogelijk zijn op

korte termijn de nodige opties te nemen. Voor het uitwerken van beleidsplannen voor waterbeheer en -beheersing is als dusdanig geen tijdslimiet gesteld. Het is evenwel duidelijk dat de uitwerking hiervan voorrang moet hebben omdat, wateroverlast nu eenmaal op elk ogenblik kan optreden.

Wat de vierde vraag betreft, kan ik zeggen dat de problematiek van de Maas voor Nederland helemaal anders ligt dan voor Vlaanderen. Het Vlaamse Gewest heeft maar te maken met een zeer beperkt gedeelte van de rivier waarbij de bevoegdheid maar geldt voor één oever. In het Vlaamse belang moeten de bevolking en de goederen langsheen deze oever beschermd worden tegen overstromingen. De voltooiing van het Maasdij kenplan, waarin het Noodplan voorziet, zal daartoe bijdragen door de aanleg en verbetering van de winterdijken. De impact van Vlaanderen op het debiet is zeer gering om niet te zeggen onbestaande. Nederland daarentegen heeft een veel grotere lengte van de Maas op zijn grondgebied en zit daarenboven met het probleem dat het vooral zijn afwaartse grote steden moet kunnen beschermen. De vraag die daarbij onvermijdelijk te berde zal komen, is waar het hoofddaccent zal moeten liggen : op het bedijken van het afwaartse deel of op het trachten uitbouwen van een in zekere mate, waterafremmende en stockerende infrastructuur opwaarts, wel wetende dat deze laatste optie slechts een beperkte impact kan hebben.

De voorzitter : De heer Ulburghs heeft het woord.

De heer J. Ulburghs : Mijnheer de minister, in verband met het Maasdijkenplan en meer bepaald de winterdijken zou ik u willen vragen of u het eens bent met Nederland dat het Grensmaasproject grensoverschrijdend moet zijn. Nederland hoopt dat Vlaanderen de Maas meer ruimte zal geven om te overstromen in grindkuilen bijvoorbeeld. Hoe staat u daar tegenover ?

Minister T. Kelchtermans : De commissie Maasland opgericht op mijn initiatief en onder voorzitterschap van de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur heeft de opdracht gekregen om maatregelen met betrekking tot de bescherming van de Maasvallei tegen overstromingen te evalueren in het licht van de recente gebeurtenissen en zal op 28 februari een verslag indienen. In het kader van Benelux is ook afgesproken dat Nederland en België zullen overleggen over het Grensmaasproject zoals Nederland dat noemt en waarin Nederland voor het hele Maasbekken op een groter buffervermogen aandringt, gekoppeld aan bij komende ontgrinding, in Nederland wel te verstaan, en natuurontwikkeling. Nederland gaat er vanuit dat de waterstand minimaal verlaagd moet worden, maar het bergingsvermogen van de Maas verhoogd moet worden. Hierover zijn echter nog geen beslissingen genomen. Het overleg is nog volop bezig. In Nederland wordt momenteel de milieueffectrapportering voorbereid. Het is maar op basis van deze rapportering dat vooruitgang kan worden geboekt in de besluitvorming.

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer de minister, blijft u dan onverkort achter de timing van het grinddecreet staan of is het Nederlands voorstel met implicaties voor Vlaanderen voor u bespreekbaar ? Met andere woorden, is een omzeiling van het grinddecreet mogelijk ?

Minister T. Kelchtermans : Op geen enkel moment is er sprake geweest dat Vlaanderen afstand zou doen van wat afgesproken is in het grinddecreet. Ik zeg dit zeer formeel. Voor ons is de daedline 2006 en de geplande tonnage 60 miljoen ton. Nederland heeft terzake een eigen visie : een tonnage van 35 miljoen ton en de deadline voor 2010.

Ik zei dus dat de Maas aan Neder-

land meer problemen geeft dan aan Vlaanderen. De mogelijkheden om in gezamenlijk overleg maatregelen te nemen die een gunstig effect hebben op de waterbeheersing in het Vlaamse gedeelte van de Maas zijn dus relatief beperkt, gezien het duidelijk verschil in de belangen. Wij moeten echter ook samenwerken met Wallonië.

Wat de vijfde vraag betreft, kan ik meedelen dat inzake de aanpak van beken en rivieren het overstromingsgevaar maar kan worden beperkt indien optimaal gebruik wordt gemaakt van het beschikbaar bergingsvermogen binnen de waterloop, en wanneer dit onvoldoende groot is, indien het bergingsvermogen wordt vergroot. Eventuele ingrepen op de afvoersnelheid dienen steeds in overeenstemming te zijn met de optimale benutting van het bergingsvermogen.

Bij de ontwikkeling van de plannen door de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen betreffende

de versterking en verhoging van dijken van de bevaarbare waterlopen in het kader van de recente overstromingsproblematiek, zijn de bekkencomités niet betrokken. Dat was ook een concrete vraag van de heer Van Dienderen aan minister De Batselier. Over de waterbeheersingswerken aan de onbevaarbare waterlopen is er op heden wel overleg via de bekkencomités. Om tot een duurzaam gebruik van de waterlopen en de valleigebieden te komen, is een integraal waterbeheer via een bekkenbeleid noodzakelijk.

In eerste instantie heeft de Vlaamse regering beslist over te gaan tot de oprichting van een commissie voor Waterbeheersing onder het voorzitterschap van de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur. Ik heb u daarstraks de deadline voor het indienen van de conclusies vermeld. Deze richtnota moet tegen juni 1994 ter goedkeuring aan de Vlaamse regering worden voorgelegd. Hiervoor moet er een coördinatie zijn tussen de departe-

De samengevoegde interpellaties over de plannen van de Vlaamse regering tegen het overstromingsgevaar en het Vlaams Noodfonds groeiden mede door de inbreng van VB-Kamerlid Frans Wymeersch, rechts naast VB-Raadslid Walter Peeters, uit tot een uitvoerige gedachtenwisseling

Kelchtermans

tementen Aminor en LIN. De Vlaamse regering heeft eveneens opdracht gegeven de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen te vragen een initiatief te nemen om, in overleg met de beheerders van de onbevaarbare waterlopen en op basis van voormelde richtnota, beleidsplannen voor waterbeheer en -beheersing van de Maas, de Demer, de Bovenschelde, de Leie en de IJzer op te maken.

Deze beleidsplannen moeten inpasbaar zijn in een integrale, planmatige, gebiedsgerichte aanpak op bekenniveau. Ze zullen aan de beleidsopties van de andere sectoren, zoals landbouw, economie, ruimtelijke ordening en leefmilieu worden getoetst. Deze beleidsplannen zullen, samen met de daarbijhorende budgettaire planning, ter goedkeuring aan de Vlaamse regering worden voorgelegd.

Het is dus duidelijk dat de veiligheid hier vooraan staat. Ik heb de indruk dat, telkens er afstand wordt genomen van het moment van de overstromingen zelf, ook de motivatie verflauwt om onmiddellijke veiligheidsmaatregelen te nemen. Dat is een begrijpelijke reactie, maar de toestand is zo dat er onmiddellijk maatregelen moeten worden genomen ter versteviging van de dijken en voor de waterbeheersing. Vandaar dat voorrang wordt gegeven aan Beernem en aan Nieuwpoort.

Er blijft het urgentieprogramma en hierin staat het Sigmplan vooraan.

Over de dijken heb ik al uitleg gegeven. Vervolgens is er het bergingsvermogen en tenslotte de belangrijke vraag of wij de middelen vrij hebben en of de inzet van die middelen opweegt tegenover de baten die daarmee kunnen worden bereikt wanneer wij eventueel de stormvloedkering in aanmerking zouden nemen, al dan niet gecombineerd met een overbrugging over de Schelde.

Aan de heer Wymeersch heb ik indirect geantwoord over de potpolder en aan de heer Hancké over het Sigmplan.

Mijnheer de voorzitter, daarmee stap ik over naar het tweede deel van deze interpellatie.

Aan degenen die hier hun zorgen hebben geuit over het principe en vooral de toepassing van het Noodfonds kan ik duidelijk zeggen dat ik het hypocriet vind hier te verklaren dat men voorstander is van de solidariteit tussen de gemeenten en tegelijkertijd om het even welke bijdrage van die gemeenten af te wijzen. Daar komt het toch op neer.

Deze solidariteit zal tussen de gemeenten zelf moeten worden georganiseerd, want anders zal er geen Noodfonds zijn. Zo eenvoudig is het. De 308 Vlaamse gemeenten moeten de moed opbrengen – over de modaliteiten kan wel worden gediscussieerd – een bijdrage te leveren voor de gemeenten die occasioneel getroffen zijn door een evenement dat niet voorzienbaar is en waarvoor aanspraak op bij komende hulp mogelijk moet zijn. Indien dat niet kan, zal de oefening vroom geweest zijn, maar dan zal er geen Noodfonds tot stand komen.

Ik herhaal dat het mij wat hypocriet overkomt. De heer Van Hooland heeft zich verontschuldigd voor de hardheid van zijn interpellatie. Hij heeft omwille van tijdsgebrek niet de kans gekregen de "harde materies" te behandelen, maar ik antwoord nu even hard : in de discussie met betrekking tot solidariteit voel ik toch voor een deel hypocrisie. Men is wel voor de solidariteit, maar het Vlaamse Gewest moet die middelen maar halen uit de algemene middelen. **(Onderbreking door de heer R. Van Hooland)**

Mijn uitgangspunt is anders : het Vlaams Gewest heeft in het verleden enorme inspanningen gedaan – en ook de heer Vankeirsbilck erkent dit – om het gezond financieel be-

heer van de gemeenten veilig te stellen, zelfs in die mate dat de stijging van de 38 miljard frank van het Gemeentefonds en de 4,5 miljard frank van het Investeringsfonds meer dan 2 percent groter is dan het inflatietempo en de stijging van de middelen van het Vlaams Gewest zelf. Het is een supplement aan de gemeenten, waaraan we niet raken en we blijven ons ook met het Noodfonds binnen die globale enveloppe bewegen.

Het enige dat we voorstellen, is eens na te denken over het feit dat het Gemeentefonds en het Investeringsfonds aanvullende middelen zijn : 80 percent van de fiscale inkomsten van de gemeenten komen uit twee hoofdbelastingen, namelijk de personenbelasting en de onroerende voorheffing ; de overige 20 percent komen van diverse belastingen. Het Gemeentefonds en in mindere mate het Investeringsfonds vormen een aanvullende financiering, een zekerheidsfinanciering. In Vlaanderen moet een aantal gemeenten nauwelijks een beroep doen op hun eigen inwoners : via de personenbelasting of de onroerende voorheffing waar 90 percent van de gemeenten 80 percent van hun fiscale inkomsten halen.

Bijgevolg doet er zich een tweede merkwaardig fenomeen voor. In Vlaanderen zijn er nu gemeenten waar het interessant is zich te vestigen... **(Onderbreking door de heer R. Van Hooland)**

De heer F. Vermeiren : Dat moet u apart aanpakken.

Minister T. Kelchtermans : Neen, dat aspect hoort in deze redenering.

Het Gemeentefonds is geen dogma dat indertijd door de Vlaamse Raad is goedgekeurd en dat ne variëtur voor eeuwig en altijd moet blijven bestaan. Men mag tussentijdse evaluaties doen van de ontwikkeling van de gemeentelijke financiën.

Als in een aantal gemeenten een

Kelchtermans

vlucht wordt vastgesteld naar andere gemeenten waar nauwelijks personenbelasting en onroerende voorheffing wordt geheven, dan was dit toch niet de bedoeling van het Gemeentefonds. Het Gemeentefonds is een aanvullende financiering, bovenop de eigen inspanningen. Als het resultaat is dat er nauwelijks eigen inspanningen moeten worden gedaan, dan doet men afbreuk aan de oorspronkelijke filosofie van het Gemeentefonds.

Ik herhaal : dit is mijn uitgangspunt. Men kan het daarmee al dan niet eens zijn, maar het voorstellen dat de solidariteit onder de gemeenten geen enkele gemeente iets zal kosten, kan niet. Dan moeten we de boeken sluiten en met enig schaamrood concluderen dat de gemeenten niet in staat zijn tot solidariteit ten opzichte van andere gemeenten die hierom zo goed als uitdrukkelijk hebben gevraagd.

Wij baseren ons enerzijds op de personenbelasting en anderzijds op de onroerende voorheffing.

De minimale inspanning wordt in het ontwerp bepaald op minder dan het gemiddelde van de doorsnee Vlaamse gemeente, namelijk op 5,4 procent aanvullende personenbelasting en 579 opcentiemen op de onroerende voorheffing, wat respectievelijk 20 en 40 procent lager is dan het gemiddelde van de doorsnee Vlaamse gemeente.

De gemeenten die dat gemiddelde bereiken, of zelfs eronder zitten, blijven buiten schot. Alleen aan degenen die in verhouding nauwelijks een inspanning doen op een van beide, wordt gevraagd een extra-inspanning te leveren. Ze kunnen zichzelf corrigeren. Daardoor wordt het verschil tussen de gemeenten verkleind, wat ook de bedoeling was van het Gemeentefonds.

Ik kan u trouwens informatie geven over het verschil in belastingtarieven

en over de evolutie van de belastingen in de jongste jaren in de Vlaamse gemeenten. De jongste tien jaar stegen de belastingen in de Vlaamse gemeenten met 60 procent.

De heer F. Vermeiren : Dat kan ook niet anders.

Minister T. Kelchtermans : Het Gemeentefonds groeide slechts met 15 procent. In sommige gemeenten wordt thans 9 procent aanvullende personenbelasting geheven, in andere gemeenten bestaat deze belasting niet. Inzake de onroerende voorheffing bestaan er analoge verschillen die gaan van 240 opcentiemen tot zelfs 2.000 opcentiemen, zelfs zonder dat die gemeente daar enige verdienste aan heeft. Het is hypocriet te doen alsof dit uitsluitend de verdienste van het betrokken bestuur zou zijn. Ik ken gemeenten die zeer goed worden bestuurd, maar die bestendig het water aan de lippen hebben omdat ze op fiscaal vlak nauwelijks over enige mogelijkheid beschikken en nu reeds het maximum aan hun inwoners vragen. Er zijn er andere die in de wheelde zwemmen omdat een bepaalde categorie van mensen zich toevallig in hun gemeente heeft gevestigd. Het toeval speelt hier een grote rol. Het is juist dat de lasten ook lasten geven. Er is een gemeente waar toevallig een elektriciteitscentrale is gevestigd die zoveel inkomsten geeft dat de gemeente zelf nauwelijks nog iets moet doen. Bijgevolg kan men zich daarover vragen stellen.

Als men het principe van een Noodfonds aanvaardt, als iedereen zegt dat het er mag en moet komen, mag ik daaruit dan besluiten dat men toch een oefening wil doen om die middelen op een rechtvaardige wijze binnen het Gemeentefonds en het Investeringsfonds vrij te maken ? Als u daarop neen antwoordt, dan weet ik wat de betekenis van solidariteit voor u is. Hier heeft de vakbond van de gemeenten gesproken. Ik heb daar alle respect, voor maar hier werd niet uit overtuiging gesproken.

De heer F. Vermeiren : De heer Vankeirsbilck heeft in het begin van zijn uiteenzetting gezegd dat hij in naam van de CVP-fractie kwam spreken. U zegt dat hij hypocriete taal spreekt. Ik vind dit kras. Als minister zou ik mijn ontslag geven.

Minister T. Kelchtermans : U weet dat u hypocriete taal spreekt. Uw verontwaardiging lijkt echt, maar is geveinsd.

Ik herhaal mijn vraag.

Als wij er niet in slagen binnen het budget van het Gemeentefonds, dat de jongste jaren met meer dan 4 procent is gestegen, meer dan 2 procent op het stijgingstempo dat het Vlaams budget zelf heeft en het Investeringsfonds – het gaat over 42 miljard frank respectievelijk 100 miljoen frank en 200 miljoen frank vrij te maken, waarvan we nog niet zeker zijn dat ze zullen moeten worden uitgegeven – als ze niet worden uitgegeven, keren ze terug – dan zal er geen Noodfonds zijn. Bij die verdeling moeten wij ons ook bezinnen over de criteria volgens dewelke wij dat zullen doen. Mijn voorstel is dat degene die het volgens mij beter kunnen ook wat meer geven dan degene die het minder goed kunnen. Ik heb daarvoor twee parameters. Hebt u betere, breng ze dan aan. Ik herhaal dat als over het principe niet kan worden gediscussieerd, er geen Noodfonds zal zijn.

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik kondig aan dat ik binnen de 24 uur een met redenen omklede motie zal indienen die ik mede ter ondertekening aan de meeste fracties heb voorgelegd.

Mijnheer de minister, u heeft gezegd dat er een toename is van het aantal en ook van de intensiteit van de overstromingen. Hierbij kan ik alleen maar volgende bedenking maken. Wetenschapsmensen beweren dat de toename van de broeikasgas-

Van Dienderen

sen ook zal leiden tot een verhoging van de zeespiegel. In dit geval staan ons nog zeer dure tijden te wachten ! Het beveiligingsplan dat u voorstelt, zal ook ettelijke miljarden frank kosten. Wanneer bovengenoemde tendens nog zal worden geïntensiveerd door het broeikas-effect wordt de rekening bijna onbetaalbaar. Mijns inziens zou het goedkoper uitvallen preventieve maatregelen te nemen door de uitstoot van broeikasgassen te beteugelen.

Mijnheer de minister, u kondigt ook een aantal positieve maatregelen aan om de onbevaarbare waterlopen meer hun gang te laten gaan.

Eenzijds valt het mij op dat u hiervoor geen timing in het vooruitzicht stelt en de te nemen maatregelen zo maar naar een onbepaalde toekomst worden verwezen. Anderzijds moet uw noodplan dit jaar nog worden opgestart. De plannen zouden klaar zijn. Het gaat evenwel uitsluitend om plannen van ingenieurs en u hebt zelf toegegeven dat intussen nieuwe inzichten zijn gegroeid. U zegt dat het huidige systeem een erfenis is van de periode rond de Eerste Wereldoorlog en de noodzaak tot vernieuwing van het systeem bestaat.

Mijnheer de minister, zou het dan niet verstandig zijn een moratorium van een aantal maanden in te stellen om na te gaan of die vernieuwde inzichten en plannen, ook wat de concrete projecten van Beernem, Nieuwpoort, Kruikebeke en de kustverdediging betreft, niet moeten worden gewijzigd ? Zou een ecologische inbreng niet van die aard zijn duurzamere systemen te ontwikkelen die ook in de toekomst minder zullen kosten aan onderhoud. Ik pleit voor een dergelijke oplossing.

Mijnheer de minister, u geeft zelf toe dat in het verleden een aantal zaken werden verwaarloosd. U stelt ook de vraag of alles nu plots zo dringend is en of wij onszelf niet de nodige tijd moeten gunnen om de toestand nogmaals grondig te bestuderen.

Ik wil nogmaals terugkomen op het standpunt van Agalev met betrekking tot de potpolder van Kruikebeke. In die streek zijn de meningen daaromtrent verdeeld. Onze partij heeft in een genuanceerd standpunt alle groepen kunnen verenigen. Ik geef graag toe dat u wel een stap in de goede richting heeft gedaan. U zegt de Dendermondse kreek, de Barbiervallei te zullen respecteren en buiten het systeem te houden. Voor de rest blijft u voorstander van een klassieke potpolder. Dit impliceert dat hij slechts gemiddeld om de twee jaar zou overstromen zodat er geen ecosysteem van hoge waarde tot ontwikkeling kan komen. Alle Agalev-groepen, ook die van Temse, wijzen uw plan van de hand. Agalev-Kruikebeke kan wel akkoord gaan met een ecologisch verantwoord overstroomingsgebied. Een belangrijk criterium is evenwel de waterkwaliteit van de Schelde minstens tot de basis-kwaliteit te verheffen.

De voorzitter : De heer Van Hooland heeft het woord.

De heer R. Van Hooland (op de tribune) : Ik dank de minister voor zijn duidelijk antwoord.

Mijnheer de minister, het lag zeker niet in mijn bedoeling u op stang te jagen. Ik meen evenwel dat in de Vlaamse Raad duidelijke taal mag worden gesproken, op het gevaar af dat anders een aantal zaken goedschiks kwaadschiks worden aanvaard.

Uw bemerking dat sommige collega's en ik zelf op een hypocriete manier over deze materie hebben gesproken, is totaal fout. Dat wij om het even welke vorm van solidariteit niet wenselijk vinden, is geenszins het geval. Wij zijn vragende partij voor een algemene solidariteit, een verdeling van de fondsen zoals die nu eenmaal bestaat in afwachting van een goede evaluatie.

Ik wil u ter illustratie enkele cijfers van 1993 voorleggen. Ik heb hier een zeer gedetailleerde lijst voor heel

Vlaanderen, waaruit ik nu de gegevens van Antwerpen en Gent distilleer. Gent besteedt volgens die bron zomaar even 64 procent van de uitgaven eigen dienstjaar aan personeel, bij Antwerpen komt dit neer op ongeveer 54 procent. Het was toch de bedoeling dat er na de fusie een schaafeffect zou ontstaan ? Nu zijn er nog wel andere gemeenten die veel aan personeel spenderen.

Daarnaast bestaan er dan zogenaamde rijke gemeenten. Alleen noem ik ze vaak bescheiden en goed beheerde gemeenten. Zij vormen wellicht de meerderheid van die 31 op de lijst en geven nauwelijks 30 procent van hun gewone uitgaven eigen dienstjaar aan personeel uit. Zuinigheid is immers een belangrijke bron van inkomsten en samen met efficiëntie en doeltreffendheid zorgt dat voor een zekere bestuurswelstand. Daarvoor hoeven wij ons dus niet altijd naar de inwoners met gemiddeld weliswaar een hoog inkomen te richten. Ik doel hiermee niet alleen op Sint-Martens-Latem, maar ook op het gros van die 31 gemeenten.

Dan bekijk ik even wat gemeenten uit de onroerende voorheffing en de aanvullende personenbelasting halen. Daarbij laat ik bijvoorbeeld Peer en zeker Mesen, als referentiegemeente, buiten beschouwing. Gent int per inwoner respectievelijk 8.132 frank en 5.436 frank, wat een totaal van ruim 13.500 frank oplevert. Uit het Gemeentefonds haalt het evenwel 24.621 frank per inwoner, hetzij ruim 40.000 frank. Een zogenaamde rijke gemeente zoals Sint-Martens-Latem haalt in 1993 slechts 2.473 frank uit dit fonds. Deze gegevens werden onvoldoende geanalyseerd of besproken, laat staan dat er conclusies uit werden getrokken. De bedragen voor Antwerpen zijn van dezelfde orde en bescheiden gemeenten zoals Gavere en Sint-Martens-Latem besteden respectievelijk 10.000 en 11.500 frank per inwoner uit het Gemeentefonds en de twee vermelde belastingen samen ! Hoe kan men uit dergelijke

Van Hooland

cijfers afleiden dat zulke gemeente rijk is ? Ik kan er alleen uit opmaken dat wij het met 11.000 frank rooien en dat wij prat kunnen gaan op een gezonde financiële situatie. Uitgaven en ontvangsten lopen dus ongeveer parallel. Ik hoop dat we over deze gegevens binnenkort wel een debat voeren zodat we er eindelijk eens de juiste conclusies uit kunnen trekken, eventueel om deze fondsenverdeling onder de loep te nemen, maar toch niet om ze te regelen via een Noodfonds. Ik heb uit uw toelichting tevens begrepen dat u in elk geval bereid bent met ons de financieringsmodaliteiten door te nemen.

Indien er toch een Noodfonds komt dat door 308 gemeenten gefinancierd wordt, is het ook niet meer dan normaal dat dit fonds, bijvoorbeeld op een paritaire wijze, door deze gemeenten medebeheerd wordt. De Volksunie kan niet aanvaarden dat het Noodfonds zo maar beheerd wordt door het Vlaams Gewest !

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer F. Vermeiren (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de Vlaamse Raad heeft tijdens dit debat bewezen dat het als democratisch forum degelijk werkt.

Ik heb met genoeg kunnen vaststellen dat een minister door zijn fractie terechtgewezen wordt. Dit is geen oneer ! Het is een bewijs van de goede werking van dit parlement. Het bewijst ook dat parlamentsleden nog naar elkaar kunnen luisteren. Dit betekent echter ook dat een minister moet kunnen luisteren.

Mijnheer de minister, u heeft toegegeven dat het Vlaamse parlement de modaliteiten van het Noodfonds mee moet kunnen bepalen. Wij moeten streven naar een goede oplossing en moeten een open debat kunnen houden over alle mogelijke

vormen van solidariteit binnen een Noodfonds. U heeft zich smalend uitgelaten over de vertegenwoordigers van de Vlaamse Steden en Gemeenten. U vergeet echter dat wij allen deze groep vertegenwoordigen. U vergeet dat deze vertegenwoordigers inspraak moeten hebben inzake de inkomsten en de uitgaven. Dit is echter niet langer het geval. Er bestaat omzeggens geen gemeentelijke autonomie meer !

Mijnheer de minister, u heeft gezegd dat tijdens de laatste decennia de belastingen met 60 percent gestegen zijn. U vergeet er echter bij te vertellen dat deze stijging van de gemeentebelasting mee veroorzaakt is door de federale en de gewestregering. Zij voeren maar al te graag projecten uit met belastingen die andere, ondergeschikte overheden opgelegd hebben ! Ik geef u slechts een voorbeeld. Het Gemeentefonds wordt met 1 percent verhoogd. Tegelijkertijd legt u CAO's op die aan de gemeenten tot 14 percent meer kosten. Elke die met gemeentebeleid betrokken is, zal deze argumenten beamen. Gemeenten worden dikwijls verplicht hun beleid aan te passen aan beslissingen van andere beleidsniveaus.

De voorzitter : De heer Vankeirsbilck heeft het woord.

De heer E. Vankeirsbilck (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal wat milder zijn dan de heer Vermeiren. Ik kan de heer Vermeiren overigens bevestigen dat ik namens mijn fractie heb gesproken.

De CVP pleit voor een Noodfonds dat niet wordt gevormd door een voorafname op de decretale dotaties van de gemeenten en van het Investeringsfonds. Bovendien mag men aan de gemeenten geen eenduidige criteria opleggen.

Mijnheer de minister, de gemeenten zijn in het verleden altijd solidair geweest. In het kader van het Gemeentefonds gingen zij er zelfs meer ak-

koord om aan twee grote steden 43 percent van het aandeel te geven. Wanneer er voor het Noodfonds een ander financieringsmechanisme komt, zullen de gemeenten ook nu solidair zijn. Ik ken overigens geen hypocriete politici, zij komen allen geloofwaardig over.

Mijnheer de voorzitter, de minister stelt dat het Gemeentefonds aan de gemeenten aanvullende middelen geeft. Dit is historisch niet juist.

Het Gemeentefonds werd op nationaal vlak opgericht ter vervanging van de bestaande lokale, fiscale autonomie. Het vervangt dus de fiscale bevoegdheden van de gemeenten die in het verleden sterk werden teruggeschreefd.

Het Noodfonds mag niet worden geïnstitutionaliseerd als een binnenfonds van het Gemeente- of het Investeringsfonds. Ik pleit voor een investeringsmechanisme dat rechtvaardig is voor alle gemeenten en los staat van de beide andere fondsen. Het zou namelijk een verfoeilijk precedent zijn om deze fondsen opnieuw te amputeren om een ander fonds te spijzen.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de heer Van Dienderen maakt nog, maals het onderscheid tussen het noodplan en het urgentieplan en de geïntegreerde aanpak op lange termijn.

De dringende maatregelen in het kader van het minimaal veiligheidsniveau moeten onmiddellijk worden uitgevoerd. Dit zal in 1994 dan ook uit de investeringsprogramma's blijken. De middelen hiervoor zijn overigens reeds vrijgemaakt.

Wie tijdens de overstromingen de getroffen gemeenten heeft bezocht, zal zeker onder de indruk zijn van de kritiek van de bevolking inzake de versteviging en het structurele onderhoud van de dijken en over het

Kelchtermans

niet nakomen van vroegere engagementen. Wij houden ons aan dit programma opdat niet dezelfde fouten zouden worden gemaakt.

De voorzitter : De heer Van Hooland heeft het woord.

De heer R. Van Hooland : Mijnheer de minister, alvorens nieuwe projecten te plannen, werd niet of onvoldoende nagegaan of er bijvoorbeeld geen ecologische manier van aanpak bestaat die deze projecten overbodig maakt. Ik denk hierbij aan de situatie in Nieuwpoort, Beernem, Kruikebeke, de Maas en aan de kustverdediging.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Nieuwpoort, Beernem en het Maasdijkenplan zijn vervat in het noodplan van dit jaar. In het urgentieprogramma voor de vier volgende jaren wordt aandacht besteed aan de geïntegreerde aanpak.

Geen enkele van de replieken, behalve die van de heer Vankeirsbilck, is éénduidig. Ik veroorloof mij dus om de benadering van collega Van Hooland en van de andere collega's als hypocriet te bestempelen, want zij spreken zich uit voor een Noodfonds, maar gebieden de gemeenten om alle middelen van het Gemeentefonds of het Investeringsfonds onaangeroerd te laten. Gezien de budgettaire situatie van het Vlaamse Gewest betekent dit even veel als zeggen : Er is geen ruimte voor een Noodfonds.

Als u het eerste wil staande houden, en het tweede weigert, dan moet u de moed opbrengen om te verklaren dat u niet bereid bent uit de eigen middelen ook maar iets bij te dragen voor de oprichting van een Noodfonds.

Collega's, behalve de heer Vankeirsbilck wil niemand van u dat zeggen. Ik vind uw redenering dus soft, zij

dekt de volle waarheid niet ! Onder die voorwaarden komt er geen Noodfonds.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, ik ben aan het nadenken over de tekst van de met redenen omklede motie die onze fractie wil indienen. Ik heb aandachtig geluisterd naar de toespraak van de heer Vankeirsbilck, maar ook naar deze van minister Kelchtermans. Mijnheer Vankeirsbilck, heb ik goed begrepen dat de CVP vindt dat er een Noodfonds mag komen, maar dat de middelen ervoor niet mogen worden voorafgenomen noch uit het Gemeentefonds, noch uit het Investeringsfonds ? U hebt wel niet gezegd waar vandaan die middelen dan wel moeten komen.

Mijnheer de minister, als u kritiek levert, dan dient u die in de eerste plaats te richten aan het adres van de CVP-vertegenwoordiger, want hij wil blijkbaar de algemene middelen aanspreken.

Mijnheer Vankeirsbilck, dat zou ik wel graag van u weten, vermits ook wij het hoofd breken over een alternatieve wijze van financieren. Ik apprecieer dat er een debat plaatsvindt, maar in onze met redenen omklede motie willen wij reeds een begin van oplossing suggereren. Ik zou graag de precieze bedoeling van de CVP willen kennen.

Mijnheer de minister, trekt de Vlaamse regering het voorstel tot oprichting van een Noodfonds nu in of is zij zinnens een nieuw initiatief te nemen ?

Wordt in het licht van dit debat een initiatief van de Vlaamse Raad verwacht of komt de Vlaamse regering zelf met een initiatief ?

De voorzitter : De heer Vankeirsbilck heeft het woord.

De heer E. Vankeirsbilck : Mijnheer de voorzitter, ik wil op de vraag van collega Denys antwoorden.

Mijnheer Denys, wij bestrijden de voorafname op de dotatie voor de fondsen. Wij willen de Vlaamse regering verwittigen en behoeden voor het aanwenden van een techniek waarmee middelen op de verkeerde plaats worden gezocht. In onze visie kan de voorafname van de dotatie voor het Gemeente- en het Investeringsfonds niet.

Over de financiering van dit Noodfonds, waarvan de oprichting onze goedkeuring kan krijgen, kan gedelibererd worden in de bevoegde commissie. Er bestaan alternatieve oplossingen.

Maar als we solidariteit bepleiten, dan moet ik persoonlijk de minister gelijk geven wanneer hij pleit voor een bijdrage van gemeentelijke zijde. Dit mag echter niet gebeuren via de techniek van de voorafname op de fondsen. In het verleden werd die techniek al te vaak toegepast, dit kan niet meer.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer F. Vermeiren : Mijnheer de minister, met de heer Denys en met de heer Vankeirsbilck, stel ik vast dat er niet in het minst een tegenspraak bestaat tussen de verklaringen van de heren Vankeirsbilck, de heer Van Hooland en van mezelf.

Wij zitten op dezelfde golflengte, wij zijn allen voorstander van een debat en willen naar een oplossing zoeken. Ik denk dat er geen onderscheid bestaat tussen de standpunten van de verschillende fracties ; nog nooit waren wij zo eensgezind over de grond van de zaak.

Mijnheer de minister, u moet niet trachten deze unanimititeit te doorbreken.

De voorzitter : De heer Van Hooland heeft het woord.

De heer R. Van Hooland : Mijnheer de minister, ik weet niet waar u een verschil meent te ontwaren tussen mijn standpunt en dat van de heer

Van Hooland

Vankeirsbilck. Ik zie helemaal niet in waarom we hypocriet zouden zijn.

De heer Vankeirsbilck zegt wel dat een herschikking in de twee fondsen absoluut moet worden vermeden en dat de oplossing buiten die fondsen moet worden gezocht.

Voor onze fractie kan het zelfs best binnen die twee fondsen gebeuren. Wie staat er dan het dichtst bij u ? Ik geloof dat ik dat ben ! Daarom zou ik dan eventueel nog hypocrieter zijn ? Dat begrijp ik niet. Ik heb u voorgerekend wat het Gent en anderen zou kosten. Ik heb het wel over 308 gemeenten. Ik heb het u voorgerekend aan 50 frank per inwoner, maar dan voor alle gemeenten uit het Gemeentefonds en het Investeringsfonds. Ik heb die fondsen zelf helemaal niet uitgesloten, integendeel zelfs.

De discussie hierover, en dit zal ook gelden voor de komende analyse en evaluatie, draagt alleen maar bij tot beter inzicht en consensus. Dat is het enige wat ik wens.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, ik sluit mij aan bij wat de heer Vankeirsbilck heeft gezegd.

Wij gaan inderdaad akkoord met het Noodfonds. Voorafnamen van het Gemeentefonds en het Investeringsfonds kunnen niet voor ons.

Mijnheer Van Hooland, de nieuwe criteria voor het Gemeentefonds zijn hier in de Vlaamse Raad pas drie jaar geleden goedgekeurd. De criteria voor het Investeringsfonds werden zelfs nog maar twee jaar geleden aangepast. Ik vind samen met de heer Vankeirsbilck dat we die discussie niet ieder jaar kunnen voeren.

Ik wil van de VLD wel graag horen hoe zij dit gaan financieren. Maandagavond was er gemeenteraad in Zaventem. De burgemeester heeft daar gezegd dat het een schande was

dat men voor de overstromingen geen frank had gekregen. Ik moet dat al maanden horen in de gemeenteraad. Nu komt er een fonds en de burgemeester van Zaventem protesteert ertegen ! Collega Denys, u wil in de volgende jaren 100 miljard frank besparen op de Vlaamse begroting. Is de 45 miljard frank voor het Gemeentefonds en het Investeringsfonds tot het jaar 2000 onaanastbaar voor de VLD ? U wil in de volgende zes jaar de uitgaven met 20 percent verminderen. Misschien zal daar dan aan geraakt mogen worden. Dat is hypocrisie ! Onze fractie heeft zijn mening gegeven. Wij zijn loyaal tegenover minister Kelchermans. Het is zijn taak om een voorstel te doen aan de Vlaamse Raad. Als dat geen goed voorstel is, zal er een ander komen. Uw hypocrisie tart elke verbeelding als u in de volgende jaren 100 miljard frank wil besparen en het Gemeentefonds ongemoeid wil laten !

De voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik stel vast dat wij het over twee dingen eens zijn, ten eerste dat het Noodfonds gewenst is en ten tweede dat er solidariteit tussen de gemeenten moet worden opgebracht.

Het probleem schuilt in de manier waarop wij dat Noodfonds gaan financieren.

In principe zijn er drie mogelijkheden.

Het kan ten eerste uit de algemene middelen komen. De minister heeft gelijk als hij zegt dat daar weinig ruimte is, rekening houdend met de groei van het Gemeentefonds, het Investeringsfonds en het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn.

Ten tweede zouden we de nodige middelen uit het Gemeentefonds of het Investeringsfonds kunnen gaan

halen. Daartegen is er echter weerstand van een aantal leden van de Vlaamse Raad. Ik kom daar straks op terug.

Ten derde kan het geld uit de eigen middelen van de gemeenten komen.

Mijnheer de minister, wat de eerste oplossing betreft deel ik uw mening, wat de tweede betreft stel ik de vrees vast van een aantal collega's en wat het derde betreft geloof ik dat we met de coalitiepartner, uw eigen partij, gemakkelijker een akkoord zouden vinden.

Wat ik vooral wil bekomen is het volgende. Aan het Gemeentefonds is een groeivoet gegeven van inflatie plus een vierde van het verschil van inflatie en rentevoet. Dat is een voordelige formule, maar de gemeenten moeten ontzettend veel inhalen ingevolge de Sint-Katharina-akkoorden. Inderdaad, destijds werden door de heer Verhofstadt in de nationale regering drastische besparingen opgelegd aan de gemeenten. Zij hadden heel wat moeite om bij te benen. Daarom hadden wij graag de zekerheid dat het Gemeentefonds en de overige twee fondsen in dezelfde mate en gedurende een bepaalde periode konden blijven aangroeien.

Ik heb ook niet graag dat er wordt geknabbeld aan het Gemeentefonds omdat zulks de vrees versterkt als zou het een voorbode zijn van een afbouw van wat wij in 1990 en 1991 goedkeurden. En als minister van Binnenlandse Aangelegenheden die ook de preciaire situatie van een aantal gemeenten kent, mag u daar niet ongevoelig voor zijn.

Mijnheer de minister, in het kader van de solidariteit onder de gemeenten is onze fractie voorstander van het oprichten van een Noodfonds – en volgens mij geldt dat ook voor de coalitiepartners – en wij zijn het tevens eens met de solidariteitsformule, rekening houdend met de eigen middelen van de gemeenten. Nu moet nog worden nagegaan op welke wijze dit in de praktijk kan worden ingevuld.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, ik heb het tactisch spelletje van de heren Van Rompuy en Hancké wel door.

In geval van onenigheid tussen de coalitiepartners enerzijds en tussen de CVP en hun minister anderzijds, wordt steeds getracht de bal in het kamp van de VLD te gooien en alles te herleiden tot het niveau van algemene budgettaire aard.

Ik ken deze tactiek zeer goed. Ik voeg er echter meteen aan toe dat ik mij de afgelopen weken in uiterst goed gezelschap voel indien ik de heer Dehaene en de gouverneur van de bank van België hoor zeggen dat de Vlaamse regering te veel geld uitgeeft en dat haar uitgavenritme hoger ligt dan normaal en zelfs hoger dan toegelaten is. Wij voelen ons bijgevolg in goed gezelschap indien wordt gezegd dat wij kunnen besparen en saneren.

Vervolgens willen wij positief meewerken aan het zoeken van oplossingen ter zake en ik meen dat de uitzetting van de heer Vermeiren zulks duidelijk maakte.

Wij vragen ons echter af of de Vlaamse regering een nieuw initiatief zal nemen en op welke wijze zij dit probleem zal aanpakken ? Het is immers belangrijk op het eind van het debat te weten welke de precieze houding is van de Vlaamse regering dienaangaande.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, het gaat hier over een interpellatie en niet over de bespreking van een ontwerp van decreet.

Er werd een voorontwerp van decreet aan de Vlaamse regering voorgelegd en daaromtrent werd advies gevraagd aan de Raad van State. In tegenstelling tot wat door sommigen

werd beweerd, werd dit voorontwerp consultatief meegegeeld aan de Vlaamse Vereniging voor Steden en Gemeenten die hierop trouwens reageerde. Wellicht is dit intern onvoldoende bekend.

Als antwoord op deze interpellatie kan ik meedelen dat ik rekening zal houden met het overleg en met de ingenomen standpunten.

Enerzijds wordt het aanleggen van een Noodfonds wenselijk geacht en anderzijds zal dit fonds gebaseerd zijn op de gemeentelijke solidariteit. Dit biedt slechts weinig mogelijkheden en ik meen dat wij vlug zullen uitgepraat zijn. Ook daarmee zal ik rekening houden wanneer ik het voorontwerp van decreet voor definitieve beslissing voorleg aan de Vlaamse regering.

In die zin meen ik dat het goed was dat het vandaag ging om een interpellatie en niet om de bespreking van het voorliggend ontwerp van decreet. Er werden nuttige aanduidingen gegeven aangaande het zoeken van oplossingen. Ik blijf erbij dat zulks in alle duidelijkheid moet beperkt blijven tot het Noodfonds, gebaseerd op intergemeentelijke solidariteit.

De heer R. Van Hooland : Mijnheer de voorzitter, ik heb in mijn interpellatie bepaalde principes willen verdedigen, onder meer het verlenen van extra steun in nood. Ik heb gepleit voor algemene solidariteit en tegen discriminatie.

Ik vind het echter jammer dat deze bespreking op een dergelijke manier is geëvolueerd. Men maakt er nu precies een politiek probleem van. Voor ons kan het verlenen van steun gebeuren via het fonds, maar dan op een objectieve manier. Het gaat hier niet over grote bedragen, maar wel over principes.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heren van Dienderen, Van Hooland, Denys en Hancké werd tot besluit van deze

interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het stemrecht van onderdanen van de Europese Unie bij de verkiezingen voor het Europees Parlement

De voorzitter : Na samenspraak tussen de interpellant en de minister, zou ik u willen voorstellen de interpellatie van de heer Van Vaerenbergh morgennamiddag te houden.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

— *De vergadering wordt gesloten om 17.22 uur.*

BIJLAGE

VRAGEN OM UITLEG

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van 9 februari 1994

Vaste verslaggever : de heer F. Ghesquière, secretaris van de commissie

— Vraag om uitleg van de heer A. De Boeck tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over het overleg met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in verband met de lijn 58 (Brussel-Vilvoorde) en lijn 44 (Brussel-Tervuren)

1. Uiteenzetting van de vraagsteller

Ofschoon trams in eigen bedding de meeste snelle, verkeersveilige en ecologisch verantwoorde verkeersmiddelen zijn, wil de MIVB de trams op lijnen 58 en 44 vervangen door autobussen.

In zijn persmededeling van 16 september 1993 verwijst de heer minister naar verder overleg met de bevoegde minister van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest over de beslissing van de MIVB om de trams door autobussen te vervangen op lijnen 58 en 44.

1. Kan de minister mededelen of dat overleg ondertussen heeft plaatsgehadt ?
2. Zo ja, wat is de actuele stand van zaken ? Gaat men verder met de "verbussing" of blijft de minister bij zijn standpunt dat prioriteit dient gegeven aan de trams vanwege het economische, verkeerskwalitatieve en ecologische voordeel ?
3. Zo neen : welke stappen zal de minister ondernemen om dit dossier te deblokken ?

2. Antwoord van de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

1. Alhoewel de door het lid vermelde persmededeling alleen handelt over de tramlijn 58 (Brussel-Vilvoorde), kan de minister mededelen dat er overleg aan de gang is tussen beide Gewesten en de exploiterende maatschappijen.
2. Het overleg steunt op het samenwerkingsakkoord, afgesloten op 17 juni 1991 tussen de drie Gewesten (Dit samenwerkingsakkoord wordt aan het lid bezorgd). Het akkoord voorziet in een evenwicht in het over de grenzen uitgevoerde aanbod in plaatsen-km en vervoerswijze. De grote investeringskost en het economisch rendement ervan vormen de moeilijkheid in het overleg, teneinde de beoogde evenwichten te behouden. In elk geval zet de minister zijn pogingen verder om een evenwaardige oplossing af te dwingen.

Tevens is de minister van mening dat deze problematiek in een breder kader moet geplaatst worden. De Brusselse Vervoermaatschappij is trouwens vragende partij voor uitbreidingen van buslijnen op het grondgebied van Vilvoorde (buslijn 47 Moortebeek - Vilvoorde. Verlenging tot station NMBS. Buslijn 54 Sint-Denijs-Machelen. Verlenging tot Vilvoorde - Sint-Jozefkliniek). Deze uitbreidingen zouden het evenwicht verstoren in het over de grenzen uitgevoerde aanbod in plaatsen-km.

De minister zal dan ook pleiten voor een globale oplossing van deze problemen waarin alle partijen zich kunnen vinden, en in het bijzonder voor de optimalisatie van het openbaar vervoer in de regio Vilvoorde.

De minister wijst er op dat hij geen rechtstreekse invloed (in de zin van een blokkering) kan uitoefenen op de beslissingen van het MIVB.

3. Repliek

De vraagsteller dringt er bij de minister op aan om in kennis te worden gesteld van de resultaten van het overleg en hoopt dat een oplossing kan worden gevonden in de richting van een verzorgd en kwalitatief openbaar vervoer, wat in zijn visie het behoud en de verbetering van de bestaande tramlijnen inhoudt.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

Vergadering van woensdag 9 februari 1994

Vaste verslaggever : de heer R. Deswaene, vaste verslaggever van de commissie

— Vraag om uitleg van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het bezoek van een schoolklas uit Gavere aan een klas in Brazilië

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

In het verlengde van haar deelname aan de Wereldconferentie over milieu en ontwikkeling in Rio de Janeiro (1992) bood de toenmalige federale minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu L. Onckelincx een Waalse en een Vlaamse schoolklas de kans een klas uit de favellas van Rio te ontmoeten. In antwoord op de schriftelijke vraag van de heer F. Van den Eynde naar de kostprijs van deze reis, antwoordde minister L. Onckelincx dat zij dit niet kon meedelen aangezien haar departement geen financiële steun had verleend.

In antwoord op zijn schriftelijke vraag naar de eventuele tussenkomst van het departement Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap antwoordde minister L. Van den Bossche dat zijn departement was tussengekomen voor 829.660 frank¹.

De spreker vraagt nu een antwoord op volgende vragen :

- 1) Hoe en waarom werd de betrokken klas geselecteerd voor deze wereldreis ?
- 2) Uit welk punt van de begroting komt dit bedrag ?
- 3) Heeft het zin om in het raam van een pedagogisch project voor slechts één klas kosten te maken die **zo** hoog oplopen ³

2. Antwoord van de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

In antwoord op de eerste vraag beklemtoont de minister dat hijzelf niet bij de organisatie van de reis, noch bij de selectie van de klas betrokken werd. Bij zijn aanwezigheid op een boomplantingsdag in bedoelde school in Gavere, werd door de kabinetschef van minister L. Onckelincx medegedeeld dat de betrokken klas uitgekozen was om een bezoek te brengen aan een klas in de favellas van Brazilië. De minister zelf werd pas later officieel op de hoogte gebracht. De minister vermoedt — bewijzen heeft hij niet — dat het kabinet deze bepaalde klas uitkoos omdat zij enkele maanden vroeger bij verschillende kabinetten — waaronder het kabinet-Van den Bossche onvermoedelijk ook het kabinet-Onckelincx — steun had gevraagd voor de aankoop van boompjes in het kader van een studieproject over het Regenwoud.

Uiteraard was minister L. Van den Bossche niet op de hoogte van de wijze van financiering van deze reis, noch was hij op de hoogte, en dus evenmin betrokken, bij het afsluiten van het contract met een reisbureau. Achteraf is gebleken dat het in de bedoeling van minister L. Onckelincx lag om deze reis te financieren via sponsoring. Want enkele dagen vóór de kinderen effectief zouden vertrekken naar Brazilië, en dus in de lessen al wekenlang voorbereid werden op de reis, werd duidelijk dat er geen geld aanwezig was op de begroting van mevrouw Onckelincx, en dat de sponsoring niet het te verwachten resultaat opbracht. De opvolgster van minister L. Onckelincx, mevrouw M. De Galan, heeft minister L. Van den Bossche hier formeel van op de hoogte gebracht, en uit puur menselijke overwegingen — voor de betrokken klas zou aflasting van de reis hard zijn aangekomen — heeft de minister dan besloten deze reis te financieren met middelen uit de begroting onderwijs. Uiteindelijk heeft de minister 829.660 frank betaald, de aanvullende sponsoring bedroeg ongeveer 230.000 frank.

Ingaande op de tweede vraag, antwoordt de minister dat de reis van de bedoelde klas erkend werd als onderwijsproject en als dusdanig in de begroting is terug te vinden.

Tenslotte is de minister van mening dat de pedagogische waarde van dit project niet evenredig is met de kostprijs ervan. Hijzelf zou dergelijk idee nooit lanceren.

¹ Vlaamse Raad, Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 5, 10 januari 1994, p. 199

3. Replieken

De heer F. Van den Eynde maakt de volgende bedenkingen : in de eerste plaats is hij van mening dat deze uitgaven in de huidige budgettaire toestand van Vlaanderen en België niet verantwoord zijn, en vervolgens vindt hij in het antwoord van de minister genoeg elementen terug die het pleidooi van zijn partij voor separatisme kracht kunnen bijzetten.

De minister is het ermee eens dat deze uitgave eigenlijk niet verantwoord was, maar hij herhaalt dat hij uit puur menselijke overwegingen heeft gehandeld. Tenslotte merkt hij op dat zijn Franstalige collega van onderwijs een analoge rekening gepresenteerd heeft gekregen.